

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Західноукраїнський національний університет
Факультет фінансів та обліку
Кафедра податків та фіскальної політики

СИНИЦЬКА Вікторія Олегівна

**Порушення митних правил: проблеми та
напрями протидії / Customs Offences: Problems
and Ways of Combating**

спеціальність: 072 - Фінанси, банківська справа та страхування
освітньо-професійна програма - Митна справа

Кваліфікаційна робота

Виконала студентка групи
ФМСм-22
В. О. Синицька

Науковий керівник:
к.е.н., доцент К. В. Крисовата

Кваліфікаційну роботу
допущено до захисту:

" ___ " _____ 20__ р.

Завідувач кафедри
_____ **А. І. Луцик**

ТЕРНОПІЛЬ - 2021

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЯМ МИТНИХ ПРАВИЛ.....	7
1.1. Поняття, структура та класифікація порушень митних правил.....	7
1.2. Сутність адміністративно-правової протидії порушенням митних правил.....	19
1.3. Принципи та форми адміністративно-правової протидії порушенням митних правил.....	28
Висновки до Розділу 1.....	34
РОЗДІЛ 2. ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЯМ МИТНИХ ПРАВИЛ.....	37
2.1. Суб'єкти адміністративно-правової протидії порушенням митних правил та їх адміністративна правосуб'єктність.....	37
2.2. Зміст та структура адміністративної процедури протидії порушенням митних правил, види адміністративних процедур.....	44
2.3. Місце адміністративної відповідальності за порушення митних.....	49
Висновки до Розділу 2.....	54
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЯМ МИТНИХ ПРАВИЛ.....	57
3.1. Досвід зарубіжних країн щодо організації протидії порушенням митних правил та шляхи його впровадження в Україні.....	57
3.2. Актуальні питання вдосконалення адміністративних процедур протидії порушенням митних правил.....	69
Висновки до Розділу 3.....	77
ВИСНОВКИ.....	79
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	82

ВСТУП

Актуальність теми. Митне законодавство є однією з найбільш динамічних галузей національного законодавства, що суттєво впливає на формування нової системи правовідносин, становлення України як суверенної, незалежної, демократичної та правової держави, що гарантує ефективну міжнародну торгівлю, рівноправне об'єднання держав. іноземці. господарська діяльність, захист національних інтересів у зовнішньоторговельних відносинах. Інтенсифікація та гармонізація митного регулювання зумовлює необхідність гарантування ефективності, зокрема, митного законодавства, захист якого покликаний гарантувати законність, запобігання та припинення порушень митних правил, що призводять до притягнення винних до відповідальності.

Державні програми боротьби з митними порушеннями, запроваджені Урядом України останніми роками, передбачають створення правоохоронної системи, яка передбачає рішучі заходи не лише для покращення боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил безпосередньо на кордоні, а й також Створити умови, що перешкоджають руху товарів на внутрішньому ринку України. Для цього пропонується об'єднати зусилля правоохоронних, контрольних та митних органів у межах наданих повноважень та компетенції для виконання спільного завдання захисту економічних інтересів України у митній сфері.

Водночас економічна, політична та організаційна нестабільність суспільства є перешкодою для поступального розвитку митниці на сучасному етапі, здійснення державних програмних заходів. За таких обставин проблема подальшого розвитку митної політики у сфері, перш за все, протидії порушенням митних правил потребує наукового дослідження, яке створить наукову основу для формування дієвого законодавства як правової основи митної та митниця інші державні установи сприяння міжнародній

торгівлі і забезпечення митної безпеки держави, здійснення належної протидії порушенням митних правил.

Сучасні дослідження адміністративно-правових питань боротьби з митними правопорушеннями потребують окремого наукового аналізу з урахуванням пильної уваги науковців до таких предметних галузей, які займаються наближенням існування процесуальних форм митниці, їх сутності та змісту. суть боротьби з митними правопорушеннями. У цьому сенсі варто згадати повний збір праць К. Бережної, Є. Додіна, А. Дусика, С. Ківалова, Б. Кормича, О. Попівняка, Д. Приймаченка, Г. Соломенка, К. Червінка та інших науковців, які містять комплекс положень та комплексних висновків, становлять методологічну основу для подальшого розвитку в нових реаліях державної митної політики.

Питання вдосконалення митного законодавства в контексті адаптації до законодавства Європейського Союзу досліджували такі вітчизняні вчені, як І. Бережнюк, О. Головенко, С. Доротич, Є. Павленко, О. Прилипчук, П. Пашко, С. Перепьолкін, А. Калініченко, О. Коров'як, В. Радзивілюк, М. Шульга, А. Мазур, Ю. Шемшученко, І. Яковюк та ін.

Активний науковий пошук науковців у напрямі формування теоретичних основ розвитку митно-правового регулювання, визначення оптимальних заходів, в існуючих умовах, протидії контрабанді та іншим порушенням митних правил, на стороні та збереження працездатності. форми рішень, тематики досліджень та вплив на розвиток наукових положень адміністративного та митного права.

Метою кваліфікаційної роботи є встановлення змістовних характеристик та шляхів удосконалення адміністративно-правового реагування на порушення митних правил на основі узагальнень та результатів критичного аналізу наукових підходів, чинного законодавства України та чинного законодавства держави. міжнародних звичаїв. стандарти, правозастосовна практика.

Вказана мета дослідження обумовила формулювання наступних задач:

- обґрунтувати концепцію, визначити структуру та кваліфікувати порушення митних правил;
- розкрити сутність адміністративно-правового протиставлення порушень митних правил;
- визначити принципи та способи протидії адміністративно-правового порушення митних правил;
- встановити суб'єктів адміністративно-правового протиставлення порушенням митних правил та здійснити характеристику їх адміністративної правосуб'єктності;
- розкрити зміст та визначити структуру адміністративної процедури щодо боротьби з порушеннями митних правил, визначити види адміністративних процедур;
- затвердити механізми впровадження в Україні досвіду зарубіжних країн щодо організації боротьби з порушеннями митних правил;
- розкрити особливості впливу міжнародних митних правил на боротьбу з порушеннями митного законодавства;
- висвітлити актуальні проблеми на рахунок вдосконалення адміністративних процедур протидії порушенням митних правил та запропонувати шляхи їх усунення.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини у сфері боротьби з порушеннями митних правил.

Предметом дослідження є адміністративно-правовий контраст порушення митних правил.

Методи дослідження. Методологія наукового дослідження формується шляхом реалізації системного підходу, який у співвідношенні з діалектикою становить методологічну основу пошуку шляхів вирішення наукової проблеми встановлення змістовних характеристик та шляхів удосконалення адміністративно-правової реакції на звичаї, порушення, правила. Поглиблюють методологічні основи конкретно-наукові методи пізнання,

застосування яких дозволяє виділити найбільш характерні риси та особливості конкретних наукових завдань, знайти шляхи їх розв'язання.

Нормативну основу дослідження становлять Конституція України, міжнародні конвенції та міжнародні договори у сфері митного співробітництва, до яких приєдналась Україна, з такими країнами як: Грузія, Чеська Республіка, Республіка Азербайджан, Фінляндія, Французька Республіка, Китайська Народна Республіка, Сполучене Королівство Великобританії і Північної Ірландії та інші, закони та статuti України, які регулюють адміністративну відповідальність за порушення митних правил та інші заходи боротьби з такими порушеннями.

Апробація результатів дослідження. Основні положення наукової роботи були апробовані на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях Західноукраїнського національного університету («Фіскальна політика України в умовах євроінтеграційних процесів», 2021 рік;).

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота складається складається зі вступу, трьох розділів, що містять 8 підрозділів, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 92 сторінки. Список використаних джерел налічує 96 найменування.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЯМ МИТНИХ ПРАВИЛ

1.1. Поняття, структура та класифікація порушень митних правил

Опираючись на статистичні дані діяльності уповноважених центральних органів виконавчої влади з питань реалізації державної митної політики, можна свідчити про те, що виконання функції боротьби з контрабандою та іншими порушеннями митних правил, що здійснюється в межах їх компетенції, є досить складним. Такого висновку можна зробити на основі мінливості абсолютних значень показників статистичної звітності.

Таким чином, згідно зі статистичними даними Державна фіскальна служба України за підсумками заходів щодо виявлення порушень митних правил та притягнення до адміністративної відповідальності у 2018 році збільшила кількість злочинів, що характеризуються низьким ступенем небезпеки, а саме тих, за які передбачена адміністративна відповідальність. ст.ст. 470. У 5 407 справах про порушення митних правил було тимчасово вилучено предметів правопорушень на суму 914 млн. грн. На 25% зросла кількість тимчасово вилучених предметів. За 2019 рік було заведено на 40% менше справ про порушення митних правил, порівняно із 2018 роком, а середня вартість предметів порушень збільшилась на 7,7%. Майже на 20% зросла кількість справ про порушення митних правил із фактично вилученими предметами, хоча вартість зменшилася порівняно з 2018 роком майже на 30%.

Аналіз причин закриття справ про порушення митних правил показує, що переважна більшість справ закривається за відсутністю події та складу правопорушення (501 справа на суму 576 млн. грн. або 55% випадків) та щодо закінчення терміну дії на момент перегляду умов накладення штрафу (321 справа на суму 171 млн. грн. або 35% від випадки). Через малозначність закрито 61 справу на 3 млн грн. або 7% випадків.

Проблеми, пов'язані з правильною та повною кваліфікацією порушень митних правил, зберігаються і часто призводять до неможливості притягнення громадян та посадових осіб підприємства до відповідальності через, зокрема, недосконалість формулювань окремих пунктів. І, судячи з попередніх статистичних показників митних органів, важко встановити ефективність роботи митниці ДФС у 2019 році, оскільки кількісні показники мають тенденцію до зниження, а вартісних показників за окремими категоріями – до збільшення. Така ситуація спонукає з'ясувати причини та умови їх виникнення, а також встановити шляхи та напрямки вдосконалення роботи митниці, особливо у напрямку протидії порушенням митних правил.

Логіка наукового аналізу визначає необхідність переходу до праць, присвячених поширенню сутності загальної категорії «злочин». У юридичній літературі існує консенсус щодо того, що є злочином. Злочин – це протиправне, винне та суспільно шкідливе діяння (дія чи бездіяльність) особи, відповідальної за протиправне, що спричинило для правопорушника визначені законом негативні наслідки[39, с. 574; 145, с. 61]. Тому серед ознак злочинності вчені виділяють, насамперед, таку характеристику, як соціальна шкода, яка характеризує сутність злочину. Антисоціальну спрямованість злочинності підкреслює і її характеристика: протиправність. Наявність вольового усвідомлення діяння, що виражається в протиправній дії чи бездіяльності, відображає таку ознаку злочину: наявність діяння, його зовнішній прояв. Серед ознак правопорушення є психологічна ознака: провина [39, с. 574-576].

Отже, злочином є діяння чи бездіяльність особи, яка порушує встановлені норми права, завдає шкоди та тягне за собою юридичну відповідальність. Також має значення протиправна діяльність, але не різні наміри, думки про вчинення злочинів не є злочинами і вважаються юридично нейтральними до тих пір, поки не проявляються у вигляді конкретних протиправних дій (вчинків) суб'єктів

Правопорушення - це сукупність певних статутно-правових ознак діяння, за наявності яких воно може бути віднесено до конкретного злочину. В основі будь-якого злочину лежить протиправна поведінка. Адміністративне правопорушення (проступок) – незаконне, винне діяння, яке порушує громадський порядок, власність, права і свободи громадян, встановлені порядок управління (наприклад, у сферах охорони праці та охорони здоров'я, митної справи, дорожнього руху тощо). [39, с. 577].

Виходячи із загального визначення злочину, наукових підходів до розкриття змісту його ознак, можна сформулювати визначення митного злочину. Таким злочином (у широкому розумінні) є протиправна, винна (умисна чи необережна) дія чи бездіяльність, що порушує встановлений у митній сфері порядок і за яку міжнародним та національним законодавством передбачена юридична відповідальність.

Усі види злочинів мають певні ознаки, а саме: а) суспільну небезпеку, б) протиправність, в) винність особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, г) правопорушення суб'єкта злочину, д) наявність правової норми, що встановлює відповідальність за протиправні дії.

Міжнародна конвенція про взаємну адміністративну допомогу в митних відносинах визначає митне правопорушення як будь-яке правопорушення або замах на порушення митного законодавства [41].

Відповідно до ст. 226 Основ митного законодавства держав-учасниць СНД порушенням митних правил є протиправна дія (бездіяльність) особи, яка порушує встановлений національним законодавством та міжнародними договорами держави порядок переміщення з митного кордону, стан товарів і транспортних засобів, здійснення їх митного контролю та митного оформлення, сплата митних платежів, надання митних пільг та їх використання, а також нормальне функціонування митних органів, щодо яких застосовано національне законодавство. [31].

Юристи по-своєму трактують суть поняття «порушення митних правил». Зокрема, Т. В. Курило дає таке визначення порушення митних

правил: «порушення митних правил є протиправною, винною (умисною чи з необережністю) дією або бездіяльністю, що порушує:

- встановлений порядок руху через митний кордон України товарів та транспортних засобів;
- митне оформлення та здійснення митного контролю за ними;
- оподаткування митом, податками і митними зборами на товари та транспортні засоби» [14, с. 100].

Однак, не претендуючи на критичне розуміння доцільності запровадження терміну «митна злочинність» та подальший розвиток наукового бачення його сутності та змісту, можна стверджувати, що існування зазначеної думки зумовлено характером порушень митних правил. Митний кодекс України, конкретні причини таких порушень та умови, що сприяють їх вчиненню. Водночас визначення митного делікту як самостійного «структурного утворення системи» є дещо передчасним, враховуючи конституційні норми про види юридичної відповідальності (п. 22 ст. 92 Конституції України) і відповідальності за порушення митних правил до адміністративної відповідальності (ч.1 ст. 459 МКУ).

Звертаючись до статті 9 Кодексу України про адміністративні правопорушення адміністративними правопорушеннями є протиправні, винні (умисні чи необережні) дії чи бездіяльність, які порушують громадський порядок, власність, права і свободи громадян, встановлені владою та за які законом передбачено адміністративні заходи відповідальності. Адміністративна відповідальність за порушення настає, якщо ці порушення за своїм характером не передбачають відповідно до чинного законодавства кримінальної відповідальності.[84].

Відповідно до ст. 458 Митного кодексу України (далі – МКУ) порушення митних правил (далі – ПМП) є адміністративним правопорушенням, що є протиправною, винною (умисною чи необережною) діяльністю чи бездіяльністю, що порушує встановлені УМП та інші закони України, транспортні засоби комерційного призначення через митний кордон

України, пред'явлення їх органам доходів і зборів для митного контролю та митного оформлення, а також операції з товарами, що перебувають під митним контролем або контролем, за якими вони довірені органам доходів і зборів інших законів України, і за які Митним кодексом встановлено адміністративну відповідальність [37].

Слід зазначити, що порушення митних правил автоматично не тягне за собою відповідальність, а є підставою для її пред'явлення. Крім того, притягнення до відповідальності за порушення митних правил не звільняє порушника від обов'язку сплатити митні та інші митні збори. Фактичною підставою для порушення юридичної відповідальності є склад злочину.

Г.В. Соломенко визначає п'ять ознак порушення митних правил: «1) діяння (у переважній більшості – дія), спрямоване на порушення норм, встановлених митним законодавством; 2) протиправність – діяння спрямоване на порушення норм, встановлених митним законодавством; 3) винність – діяння вчинено навмисно чи з необережності, як прояв свідомості особи; 4) караність – за вчинене діяння Митний кодекс України встановлює адміністративну відповідальність; 5) суспільна небезпечність – діяння посягає на митну безпеку держави та завдає шкоди суспільним відносинам у сфері державної митної справи» [45, с. 29].

Узагальнення наведених наукових думок щодо основної характеристики адміністративного правопорушення (правопорушення) дозволяє виділити такі три групи: 1) спрямованість, що свідчить про суспільну небезпеку правопорушення; 2) про соціальний збиток; 3) виявлення ознак соціальної шкоди та суспільної небезпеки.

Виділення основної ознаки порушення митних правил як адміністративного правопорушення, доцільно приєднатися до наукової думки про суспільну небезпеку як головну ознаку порушення митних правил, у зв'язку з високим ступенем негативного впливу таких порушень на економіку від України.

Слідчі щодо криміналізації контрабанди відзначили зростання відповідальності за контрабанду в Європейському Союзі. В якості аргументу була наведена Директива Європейського Парламенту та Ради ЄС № 2017/1371, яка передбачала, що до липня 2019 року всі країни-члени ЄС повинні були встановити, серед іншого, мінімальне кримінальне покарання за злочини, вчинені особами, які завдали шкоди ЄС: 4 роки позбавлення волі за істотну шкоду або істотну вигоду; інша некримінальна санкція, якщо шкода/вигода становила менше 10 000 євро. Деякі країни-члени ЄС мали кримінальну відповідальність за контрабанду до прийняття цієї Директиви (зокрема, Польща, Німеччина) [35, с. 5].

Розкриваючи сутність ознаки «суспільна небезпека», зручно звернутися до праць науковців у галузі кримінального права. Так, М. Панов і С. Харитонов характеризують суспільну небезпеку злочину як фундаментальний і надзвичайно важливий соціальний чинник кримінального правопорушення. Зміст цієї характеристики «полягає в тому, що дане діяння завдає або загрожує заподіянням істотної шкоди правам і свободам людини і громадянина, власності, громадському порядку та громадській безпеці, довкіллю, конституційному ладу України, миру та безпеці людства, іншим кримінальні закони охороняють суспільні відносини» [162].

Визначаючи зміст такої ознаки адміністративного порушення митних правил як суспільної небезпеки, слід мати на увазі, що таке порушення завдає істотної шкоди суспільним відносинам у сфері державної митної справи. У цьому сенсі антисоціальним є порушення митних правил щодо ступеня соціальної значущості діяння, яке завдає шкоди законним інтересам суспільства та держави.

Отже, на підставі аналізу визначень поняття «порушення митних правил», наявних наукових досягнень можна зробити висновок, що порушення митних правил – це дії посадових осіб митниці, які характеризуються за такими обов'язковими характеристиками, як:

–дія чи бездіяльність, тобто поведінка, факт, акт зовнішнього ставлення людини до дійсності, суспільства чи держави. Це дії, а не думки, бажання чи інші подібні прояви розумової діяльності людей. Дія – це активна форма поведінки особи, безпосередньо пов'язана з невиконанням законодавчої вимоги у вигляді обов'язку чи вимоги закону, порушенням заборон, правил, положень (наприклад, перевезення через митний кордон України в міжнародному порядку) експрес-відвантаження товарів, заборонені законодавством України про перевезення (ст.473 МКУ). Бездіяльність – це пасивна форма поведінки, яка виражається у тому, що особа не виконує дій, які вона повинна і могла б виконати в результаті виконання своїх обов'язків (наприклад, недекларування товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які перетинають митний кордон з Україна). (ст.472 МКУ);

Такий вчинок є антисоціальним. Асоціальну спрямованість В. К. Колпакова слід розглядати як діалектичне співвідношення соціальної шкоди та суспільної небезпеки. [89, с. 29-31];

– протиправність - це вчинення особою діяння, що порушує обов'язкові митні правила, які охороняються заходами адміністративного примусу або, навпаки, не вчиняє дій, які мають бути здійснені. Незаконність означає, що митне законодавство забороняє вчинення конкретної дії, наприклад, перевищення строку, встановленого Митним кодексом України для тимчасового ввезення товарів на митну територію України. (ст.481 МКУ).

– провина - передбачає наявність у особи самостійного психічного ставлення до діяння та його наслідків. Таке діяння, як волевиявлення та совість особи, завжди повинно бути винним, тобто вчиненим умисно чи з необережності. За відсутності вини діяння не може вважатися злочином;

– покарання: означає, що конкретне протиправне злочинне діяння буде визнано порушенням митних правил лише тоді, коли митним законодавством за нього передбачена санкція, що міститься в ст. ст.468-485 МКУ.

Тобто в нашому випадку йдеться про порушення законодавства про інтелектуальну власність, вчинене під час переміщення товарів через митний

кордон України. Заходи митних органів щодо захисту прав інтелектуальної власності під час переміщення товарів через митний кордон України регулюються в XIV МКУ.

Об'єктивна сторона складається з протиправного діяння (дія чи бездіяльність) та причинного зв'язку між протиправним діянням та наслідками, що випливають із цього діяння. Наприклад, особа ввозить в Україну товари, переміщення яких через український митний кордон заборонено, обмежено або перевищує норми безмитного переміщення через митний кордон України, і вирішує пройти митний контроль через «зелений коридор». У цьому випадку вона вчиняє митне правопорушення передбачене ст. 471 МКУ. Фактичне переміщення зазначених товарів через митний кордон України є незаконним. Наслідком у цьому випадку буде несплата мита та митних платежів.

3) Суб'єктами постійного проживання є громадяни, яким на момент вчинення зазначеного правопорушення виповнилося 16 років, а в разі порушення підприємствами митних правил – посадові особи цих підприємств. До громадян належать фізичні особи: громадяни України, іноземці та особи без громадянства. [31, с. 404].

4) під суб'єктивною стороною ПМП розуміють психологічне ставлення особи до здійснення правопорушення [31, с. 404]. Порушення митних правил має місце лише тоді, коли особа, яка перетинає митний кордон, усвідомлює суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачає шкідливі наслідки та свідомо бажає чи допускає їх. При цьому обов'язковою характеристикою суб'єктивної частини є мотив поведінки особи (фактор, що спонукав особу до згвалтування) та мета (результат, якого особа хотіла досягти), що істотно впливає на правильність класифікації митного правопорушення [285]. Вина- це форма умислу, тому правопорушники повинні мати умисел. Мета: отримання прибутку від операцій, або це може здійснюватися з такими товарами як на митній території, так і за її межами [51, с. 85-104].

Крім перерахованих вище елементів правового складу злочину, І.Г. Бережнюк також висвітлює питання адміністративних проступків, які є об'єктами матеріального світу, щодо яких існують охоронювані нормами адміністративного права суспільні відносини.

Всі ці елементи порушення митних правил нерозривно пов'язані між собою. Наявність цих елементів є обов'язковою для кваліфікації конкретного діяння як порушення митних правил. Якщо хоча б один із них відсутній або не відповідає критеріям, передбаченим відповідними положеннями Митного кодексу, цей закон не порушує митних правил. [31].

Порушення митних правил також можна класифікувати за характером шкідливих наслідків діяння. За цим критерієм можна виділити порушення митних правил, наслідком яких є невідчутний характер (наприклад, неотримання встановленої форми інформації про товари, транспортні засоби, які потребують обов'язкового декларування у разі переміщення через митний кордон, переміщення товарів). через митний кордон з приховуванням контролю

Митний кодекс України у ст. 467 «Термін накладення адміністративних стягнень у справах про порушення митних правил» встановлює строки розгляду митними органами справ про порушення митних правил, які продовжуються, із застосуванням цих строків до ст. 469, 477-481, 485. Строк адміністративного стягнення - не пізніше шести місяців з дня повідомлення про ці злочини. Таким чином, не виключається можливість застосування положень чинного правопорушення при систематичному допущенні помилок у митному декларуванні.

Отже, із запропонованих класифікаційних критеріїв можна зробити висновок, що кваліфікація адміністративних порушень митних правил має насамперед важливе значення для практики митних і судових органів, для правильної кваліфікації діянь, що порушують митні правила, та відмежування їх від інших злочинів. Враховуючи, що рішення про характер порушень митних правил має істотний вплив на застосування стягнень при

накладенні адміністративних стягнень у кожному конкретному випадку, необхідно враховувати такі фактори: факт порушення, тривалість та/або безперервність правопорушення, момент виявлення злочину, момент настання шкідливих наслідків.

Будь-яке порушення митних правил, порушуючи встановлений правопорядок, завдає значної шкоди (небезпеки), порушує порядок, узгодженість, злагодженість відносин у сфері державної митної справи та державної митної політики. Але негативний результат може проявитися як реальний (ненадходження коштів до державного бюджету через несплату митних платежів у встановлені законодавством строки).

Зазначимо, що в Україні досі не в повному обсязі вирішено питання щодо визначення, законності та частки складових порушень митних правил, які мають бути чітко врегульовані національним законодавством для ефективного виявлення та припинення порушень митного законодавства. Тому є потреба у вдосконаленні практики застосування окремих митних правопорушень.

1.2. Сутність адміністративно-правової протидії порушенням митних правил

Ефективна протидія порушенням митних правил спрямована на запобігання вчиненню митних правопорушень, реагування на їх вчинення, це можливо лише за належного правового забезпечення його здійснення. Основними нормативно-правовими актами, що регулюють діяльність митних органів щодо запобігання порушенням митних правил, є Кримінально-процесуальний кодекс України, положеннями якого митні органи є органами розслідування у разі порушення митних правил.

На нашу думку, адміністративне правопорушення митних правил у сучасних умовах слід розглядати як протиправне діяння, що стало передумовою конфлікту за заподіяння державі значної шкоди одному з його учасників, правовим наслідком якого є правові засоби адміністративного реагування. для вирішення цього конфлікту.

Комплексний підхід до розкриття змісту адміністративно-правової протидії порушенням митних правил дозволяє розглядати його з точки зору державно-правового механізму. Таким чином, по суті, адміністративно-правове порушення митних правил є процесом (процедурою) виконання формально визначених адміністративним та митним законодавством у митній сфері обов'язкових правил поведінки, які встановлюються для запобігання порушенням вимог законодавства, припинити таке порушення правил. Дотримання вимог законодавства забезпечується шляхом адміністративно-правового впливу, передбаченого нормами адміністративного та митного законодавства, у тому числі притягнення до відповідальності. Ефективне реагування на порушення митних правил має на меті запобігання вчиненню митних правопорушень, реагування на їх вчинення, це можливо лише за належного правового забезпечення його здійснення. [75, с. 63].

Тому вважаємо, що ключовою метою адміністративно-правової боротьби з порушеннями митних правил в Україні є мінімізація випадків порушення митних правил, запобігання та попередження таких порушень. Водночас під порушенням митних правил за нинішніх умов слід розуміти протиправне діяння, що спричинило конфлікт щодо завдання одного з його учасників істотно завдати шкоди державі, її інтересам у митній політиці та економічним інтересам, а отже, законним що таке правовий адміністративний вплив [75, с. 63].

Для характеристики діяльності контролюючих органів у цій сфері законодавець використовує термін «боротьба», який на сьогоднішній день у науковому середовищі сприймається неоднозначно, оскільки вживається для позначення діяльності, спрямованої на викорінення найбільш суспільно небезпечних діянь, таких як негативи. [60].

Зміст і зміст поняття «контратака» проаналізовано в роботі О.Я. Прохоренка, присвяченій боротьбі з корупцією. Протидія – це система спільних превентивних заходів, до якої входить велика кількість суб'єктів,

що запобігають корупції, для їх запобігання. Поняття «контратака» відповідно ширше за поняття «боротьба», воно поглинає його, тому що протидіяти без контролю за всіма стадіями корупції неможливо. [75, с. 63].

Широке розуміння боротьби з корупцією означає, що це будь-яка діяльність у сфері соціального управління, яка, не переслідуючи певну мету, зменшує можливості корупції у суспільних відносинах, зокрема шляхом забезпечення верховенства права та реалізації інших принципів права. Розвивати демократичне суспільство і встановлювати верховенство права. У строгому розумінні боротьба з корупцією — це система політичних, правових, організаційних, управлінських, ідеологічних, соціально-психологічних та інших заходів, спрямованих на зниження рівня корупції, зміну характеру корупції, обмеження взаємодії корупції з іншими соціальними явищами та процесами, підвищений ризик для осіб, які вчиняють корупційні злочини, усунення соціальних причин. [26; 75, с. 64].

Поняття «протидія» тлумачиться у якості дії, що скерована проти іншої дії і яка заважає їй [40, с. 92]. «Протидіяти» означає спрямування дії проти когось чи чогось, діяти в протигагу комусь, чомусь; йти супроти іншої дії [41, с. 173]. «Протидія» не означає абсолютний результат — перемоги чи обов'язкової чиєїсь поразки.

Зазначимо, що сьогодні в українському законодавстві все більшого поширення набуває поняття «контрнапад» для позначення напряму діяльності уповноважених суб'єктів у частині визначення впливу на різні види злочинів. На це вказує навіть посилання на етимологічний аналіз слів «боротьба» і «контратака», в результаті чого О.О. Чернишов приходять до висновку, що термін «контрнаступ злочинів» має ширше значення, ніж «боротьба зі злочинами» та ін. складається не тільки з активних дій щодо подолання порушень, а й для запобігання їх вчиненню. Тому боротьба зі злочинністю є постійним і складним соціальним явищем. На сучасному етапі боротьбу зі злочинністю можна охарактеризувати як комплексну діяльність,

що потребує удосконалення та впровадження комплексу невідкладних заходів як з боку влади, так і суспільства. [82].

Застосування комплексного підходу до оприлюднення сутності боротьби з порушеннями митних правил та їх адміністративно-правових аспектів дозволяє вказати на зручність розуміння її як сукупності правил різних рівнів, що регулюють багато аспектів діяльності органів влади. громадські, органи місцевого самоврядування, громадянські інститути суспільства та ін. запобігання вчиненню адміністративних правопорушень у митній справі та гарантування оперативного та справедливого реагування з боку держави на факти їх вчинення. До першого рівня цих принципів належить Конституція України, яка містить низку статей, спрямованих на забезпечення впорядкованого життя громадян України, нормального функціонування держави і суспільства, гарантування прав людини і громадянина, ефективну боротьбу з різними вторгненнями. з цих. соціальні цінності. Норми Конституції України створюють правову основу для розвитку нормативно-правової бази та юрисдикційної та іншої практики, на основі якої ґрунтується повсякденна діяльність щодо запобігання та протидії злочинам, у тому числі адміністративним.

Другий рівень аналізованої нормативно-правової бази – закон (у тому числі кодифікований), який конкретизує конституційні положення та визначає основні напрями дій у боротьбі з адміністративними правопорушеннями (конкретні сфери злочину, суб'єкти правопорушень, підстави та порядок переслідування злочинів). адміністративні правопорушення, органи судової та адміністративної юрисдикції, суб'єкти, уповноважені на здійснення діяльності з попередження адміністративних правопорушень, організаційні форми, методи та заходи профілактики тощо). Законодавство становить цілісну системну основу, на якій можна будувати різноманітні заходи для боротьби з адміністративними проступками в Україні. Говорячи про закони, варто згадати водночас спеціалізовані акти їх офіційного тлумачення, яке здійснює Конституційний Суд України.

Аналізуючи чинне законодавство, можна виділити три основні рівні правового забезпечення адміністративно-правового протидіяти порушенням митних правил в Україні: 1) міжнародним, 2) державним; 3) протидія порушенням митних правил, що здійснюється конкретними суб'єктами у чітко визначеному напрямку.

Слід зазначити, що участь у конвенціях означає не лише використання положень цих конвенцій, а й адекватне закріплення їх норм у внутрішньому законодавстві. Після прийняття конкретного нормативно-правового акта, що затверджує участь України у Конвенції та застосування її положень, центральні органи виконавчої влади повинні адаптувати свої нормативно-правові документи до положень конвенції, оскільки норми міжнародного права, з якими погодилася Україна, мають вища юридична сила [75, с. 64].

Слід зазначити, що положення Міжнародної конвенції про адміністративну допомогу для запобігання, розслідування та припинення митних злочинів часто застосовуються в двосторонніх міжнародних угодах, які є спільними зусиллями сторін у боротьбі з міжнародною злочинністю, зокрема контрабандою та правами людини. порушення прав людини. митне законодавство. Отже, Конвенція передбачає обмін оперативною інформацією не лише про вже допущені порушення митного законодавства, а й про ті, що очікуються.

Наступним рівнем правового забезпечення адміністративно-правового протидії порушенням митних правил в Україні є державний рівень, який охоплює митне законодавство, переважно кодифіковані нормативно-правові акти.

Найпоширенішим видом кодифікованих правових актів є кодекс, який являє собою закон, що поєднує та систематизує норми права, що регулюють сукупність стійких суспільних відносин.

Наприклад, Митний кодекс України значно вдосконалив правове регулювання питань адміністративної відповідальності за порушення митних правил. Зміни також включають те, що рішення про конфіскацію товарів і

транспортних засобів прийматиме виключно суд, а застосування штрафів і попереджень залишається компетенцією митних органів [37].

Наступним рівнем правового регулювання у боротьбі з митними правопорушеннями є закони. Закон — нормативно-правовий акт максимальної юридичної сили, прийнятий у порядку, встановленому парламентом або безпосередньо народом, і який регулює найважливіші суспільні відносини [39, с. 143].

Таким чином, принцип належного функціонування митних органів щодо своєчасного виявлення ознак порушень митних правил та контрабанди, об'єктами митного контролю є: 1) належне здійснення відповідно до нормативно-правових актів, технологічних схем і правил тощо митного контролю на всіх етапах митного оформлення товарів, митних процедур переміщення товарів через прикордонний митний орган України. ; 2) послідовність, системність інформаційно-аналітичної роботи, включення всіх джерел інформації та порівняльний «перехресний» аналіз наявних даних для виявлення фактів митних правопорушень, встановлення тенденцій у динаміці, структурі, способах вчинення правопорушень і злочинів; 3) систематизований облік правопорушень, скоєних суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності, зокрема, декларуючими підприємствами, митними агентами, перевізниками; використання даних, які надають характеристику даних підприємств й одержані від прокуратури, органів Міністерства внутрішніх справ України, Служби безпеки України, податкової міліції тощо; Реалізація цих заходів має велике значення для боротьби з порушеннями митних правил. Його застосування має важливе значення в національному законодавстві та в повсякденній діяльності для покращення боротьби з цими злочинами. Крім того, його використання необхідне для досягнення динамічного процесу запобігання та ефективного запобігання порушенням митних правил і в цілому для боротьби з митними порушеннями [75, с. 65].

У результаті цих заходів з боку органів державної влади та органів державної влади необхідно: зменшити кількість скоєних правопорушень, сенсифікувати громадськість; зменшити корупцію, очистити державні органи від корумпованих службовців, створити ефективну систему прийняття та реалізації управлінських рішень; значне підвищення рівня захищеності економічних інтересів держави та суспільства від злочинних вторгнень, зменшення кримінального елементу в економічній сфері, мінімізація «підпільної економіки»; посилити захист прав, свобод та законних інтересів юридичних та фізичних осіб з боку правоохоронних органів; усунення причин та умов, що є передумовою порушення митних правил; недопущення ввезення та транзиту через митну територію предметів і речей, заборонених до обігу; підвищення рівня митної дисципліни між фізичними та юридичними особами [75, с. 65-66].

Відзначаючи зручність віднесення процесуального аспекту адміністративно-правової контрреволюції до порушень митних правил, слід, зокрема, зазначити узагальнення процедур виявлення, припинення та запобігання порушенням митних правил органами митного контролю та виділити ці етапи: 1) визначення об'єкта митного контролю; 2) здійснення профілактичних і контрольних заходів, а точніше - виявлення джерел, збір та аналіз інформації, документації (вивчення умов і норм відповідного зовнішньоекономічного договору, логічне обґрунтування договору (контракту) та метод визначення частини , сторони), виявлення зазначеної зовнішньоекономічної операції, наявність «маркерів» можливого шахрайства в митній галузі, опитування осіб, причетних до конкретної операції тощо); зовнішнє розслідування(отримання додаткової інформації шляхом направлення конкретних запитів до митних органів іноземних держав, правоохоронних органів, підприємств, установ, організацій, консультації з незалежними та неупередженими суб'єктами тощо); узагальнення висновків; 3) прийняття рішення за результатами контрольних заходів [75, с. 66].

1.3. Принципи та форми адміністративно-правової протидії порушенням митних правил

Оскільки адміністративно-правова протидія порушенням митних правил реалізується в роботі відповідних органів та їх працівників, це свідчить про наявність відповідних правових основ (принципів), спрямованих на адміністративно-правове регулювання суспільних відносин у цій сфері. Щодо розгляду засад адміністративно-правової протидії порушенням митних правил, то безпосередню увагу необхідно звернути на визначення самих принципів.

Проте в контексті суспільних відносин принцип базується на фундаментальному принципі (ідеї), що підпорядковується активності процесу та відображенню різноманітних його характеристик. Це поняття широко використовується в праві, що, в свою чергу, зумовлює існування великої кількості підходів до його тлумачення. Принципи права є настановами, ідеями, які визначаються об'єктивними законами існування, рівнем розвитку суспільства і забезпечують зміст і напрями правового регулювання. Важливість принципів права полягає в тому, що вони коротко зосереджуються на найбільш істотних ознаках сукупності правових норм у тій чи іншій сфері суспільних відносин[80, с. 128].

Слід зазначити, що принципи протидії порушенням митних правил в адміністративно-правовій формі належним чином не закріплені у законодавстві, а лише опосередковано визначені в численних нормативно-правових актах України, положення яких покликані регулювати правовідносини. Зі свого боку, через державну митницю забезпечується та здійснюється захист державних митних інтересів (ст. 6 МК України). Згідно з формулюванням ч. 1 ст. 7 МК України збірної концепції державної митної справи, боротьба з порушеннями митних правил – це один із її елементів. Отже, можна сказати, що деякі принципи застосовуються до діяльності органів управління та зборів у процесі розгляду порушень нормативних

вимог. Це принципи законності та презумпції невинуватості, поваги до прав та інтересів осіб, які охороняються законом, а також пропагування чесності, відкритості та прозорості.

Під засадами адміністративно-правової боротьби з митними правопорушеннями в Україні пропонується розуміти науково обґрунтовані та законодавчо встановлені вихідні засади, що лежать в основі діяльності суб'єктів, на яких покладено функції протидії порушенням митних правил. Аналізуючи наукові думки вчених та чинне законодавство України, можна зробити висновок, що всі принципи протидії порушенням митних правил в адміністративному та правовому порядку можна поділити на дві великі групи: загальні та спеціальні. Тому загальні принципи – це принципи, які лежать в основі діяльності органів державної влади в усіх сферах, у тому числі щодо боротьби з порушеннями митних правил в Україні. До них належать принципи: верховенства права; законність; реклама; рівність.

До спеціальних принципів належать: невідворотність юридичної відповідальності за вчинення злочинів у митній сфері; поєднання захисно-попереджувальних засобів контракти; забезпечити право на оскарження рішень чи дій уповноважених осіб щодо протидії порушенням митних правил; подразник; імперативний; складність; системність; об'єктивність; наукова обґрунтованість; економічна життєздатність; взаємодія органів державної влади з інститутами громадянського суспільства. Не можна застосовувати засоби для боротьби з порушеннями митних правил, які, хоча і принесуть результати, не відповідають закону. Ми погоджуємося з позиціями попередніх авторів і вважаємо, що принципом законності в діяльності суб'єктів адміністративно-правового розгляду порушень митних правил є: достатня розробка нормативно-правової бази, яка передбачає основні заходи щодо запобігання порушенням митних правил. та бойові порушення, повноваження, основні види та форми діяльності тощо; має гарантуватися загальним обов'язком дотримання вимог нормативно-правових актів, неухильне його дотримання, тобто діяльність щодо запобігання та протидії

адміністративним правопорушенням має здійснюватися на основі закону, відповідно до закону.

Наступним загальним принципом, який слід пам'ятати, є принцип публічності. У юридичній літературі реклама розуміється як одна з основоположних конституційно-правових засад, основ конституційного ладу України, що виявляється у забезпеченні плавного руху інформаційних потоків про явища і процеси в політико-правовій системі. відносини. [10, с. 243]. Гласність — Вона є відкритою, доступною для публічних справ громадян, у тому числі для сенсибілізації чи сенсибілізації громадян з усіх проблем суспільного розвитку, які зачіпають їхні інтереси. Гласність— це, по суті, стиль правління, одна з найважливіших характеристик демократичної системи правління.

Тому принцип гласності має дві основні сторони: по-перше, суб'єкти адміністративно-правового порушення порушень митних правил повинні мати доступ до всієї інформації, необхідної для ефективного виконання покладених на них законом функцій. ; по-друге, усі дії цих суб'єктів щодо боротьби з порушеннями митних правил мають бути публічними. Митна політика та митна справа відкриті. Але в той же час не обов'язково оприлюднювати всі суто професійні аспекти діяльності митниці. Винятком можуть бути лише ті випадки, які визначені чинним законодавством України. Слід також враховувати, що засоби масової інформації та освітня діяльність мають важливе значення для реалізації стратегій боротьби зі злочинністю. Доцільно вивчити та оцінити роль ЗМІ та їх вплив на різні аспекти запобігання злочинності та кримінального судочинства, оскільки розуміння громадськості кримінально-правової та кримінологічної політики та її позиції є вирішальним фактором у забезпеченні ефективності та справедливості правосуддя. системи [57].

Одним із основоположних принципів адміністративного реагування на порушення митних правил є принцип дотримання прав і свобод громадянина. Цей принцип є відображенням вимог ст. 3 Конституції України. Цей принцип

зводиться до того, що суб'єкти такої опозиції при здійсненні своєї діяльності ні в якому разі не можуть порушувати об'єктивні та суб'єктивні права людини і громадянина. Проблема сутності та реалізації поняття «права і свободи людини і громадянина» є ключовою в житті суспільства, яке претендує на стан демократичного, людського.

Підсумовуючи, зазначимо, що хоча загальні принципи адміністративно-правової протидії порушенням митних правил і визначають основні принципи такої діяльності, вони не враховують усіх деталей. Тому ми розглянемо спеціальні принципи, під якими слід розуміти непорушні принципи, ідеї, що характерні для адміністративно-правової протидії порушенням митних правил. Тому ефективного адміністративно-правового реагування на порушення митних правил можна досягти шляхом безумовного дотримання імперативних принципів. Практичний зміст принципів полягає в тому, що вони є немов інтелектуальними, ідеологічними «вогнищами», вони висвітлюють загальний напрям практичної діяльності, ніби задають тон, підпорядковуючи своєму виконанню завдань[48].

Ці принципи усі є важливими та взаємопов'язаними (тут згадуються не всі обговорені експертами), вони необхідні для обґрунтування практичних заходів, спрямованих на вдосконалення системи запобігання та протидії адміністративним правопорушенням, у тому числі порушенням митних правил. Цей перелік не є вичерпним і остаточним, його можна розширювати або скорочувати. Ми вирішили розкрити зміст боротьби з визначальними засадами, врахування яких допомогло краще зрозуміти мету та суть боротьби з адміністративними правопорушеннями. Реалізація цих принципів впливає на ефективність протидії, розподілу функціональних обов'язків з метою виконання спільних завдань щодо запобігання та протидії порушенням митних правил.

Як зазначено вище, органи державної влади мають широкі повноваження, закріплені в нормативно-правових актах різної юридичної сили, що дозволяють їм запобігати, реагувати на порушення та притягувати

винних до відповідальності. Тому пропонується більш детально зупинитися на способах адміністративно-правового протидії порушенням митних правил в Україні.

Форма організації управлінської діяльності в державному стані існує в межах чинного законодавства України про державні справи та стан компетенції органів державної влади. При цьому закон регулює загальний порядок.

Деякі автори, зокрема, стверджують, що правові форми діяльності за зовнішніми ознаками є діяльністю державних органів для виконання своїх функцій. Тому до цих авторів відносять законодавчу, оперативно-виконавчу діяльність та правоохоронну діяльність [36, с. 85–87].

Це означає, що державний орган, який формує або реалізує державну політику у сфері боротьби зі злочинністю, може і повинен використовувати форму своєї діяльності, що відповідає меті та компетенції органу та завданням управління.

Наголошуємо, що шляхи та методи боротьби з порушеннями митних правил в Україні здійснюватимуться та будуть ефективними за умови: 1) формування якісної нормативно-правової бази, що регулює регулювання суспільних відносин у митній справі; 2) наявність чітко визначеного механізму впровадження прийнятих стандартів; 3) удосконалення міжнародного співробітництва шляхом адаптації та впровадження міжнародних стандартів, обміну досвідом, укладання міждержавних угод про співпрацю та допомогу, формування єдиного інформаційного простору; 4) посилення заходів впливу, зокрема юридичної відповідальності за порушення митних правил; 5) постійний моніторинг порушень митних правил; 6) Проведення уповноваженими органами постійної консультативно-роз'яснювальної та методичної роботи серед громадськості.

Висновки до Розділу 1

Підтверджується підхід, згідно з яким місце порушень митних правил у структурі адміністративних правопорушень визнається самостійним. Об'єктивною стороною порушення митних правил є діяння, що загрожують відносинам у митній сфері як об'єкту правової охорони, і причинний зв'язок між протиправним діянням та наслідками, що випливають із нього. Негативний результат порушення митних правил може проявитися в реальному вираженні, зокрема, у недостатньому надходженні до державного бюджету через несплату митних платежів у встановлений законом строк (ст. 485 УСІ), а також коли створюються умови для відшкодування збитків, зокрема товарів, ввезення яких в Україну заборонено (ст. 483 УСІ). Суб'єктами правопорушення є громадяни, яким на момент вчинення такого злочину виповнилося 16 років, а також при вчиненні ними порушення митних правил підприємствами: посадовими особами зазначених підприємств. Суб'єктивна сторона в основному характеризується навмисною провиною та корисливим умислом. Зручно приєднатися до підходу І. Бережнюка щодо елемента структури порушення митних правил: його предмета, яким є товари та комерційні транспортні засоби.

Зазначено, що необхідно удосконалити найбільш поширений підхід до кваліфікації порушень митних правил, у яких критерій підлягає узурпації. Пропонуються такі класифікаційні критерії (характеристики): 1) характеристики цільової частини; 2) залежно від суб'єктів порушення; 3) залежно від наявності шкідливого впливу; 4) залежно від розрахунку строків накладення адміністративних стягнень.

Доведено, що основна мета адміністративно-правової протидії порушенням митних правил у нашій державі є зменшення кількості порушень митних правил, запобігання та запобігання вчиненню таких порушень. Водночас порушення митних правил у сучасних умовах слід визначати як протиправне діяння, що спровокувало конфлікт щодо завдання одного з його учасників, заподіяння значної шкоди державі, її інтересам у

сфері митної політики та економічним інтересам, наслідком чого є застосування встановленої законом адміністративної реакції.

Запропоновано принципи адміністративно-правової протидії порушенням митних правил в Україні для розуміння науково обґрунтованих та законодавчо встановлених вихідних положень, які є основою діяльності суб'єктів щодо протидії порушенням митних правил. Існує дві великі групи принципів: загальні та спеціальні. Загальні: верховенство права; законність; реклама; рівність. Особливі: невідворотність законних повноважень на вчинення злочинів у митній сфері; підключення засобів захисту та попередження про контрафакт; забезпечити право на оскарження рішень чи дій уповноважених осіб щодо протидії порушенню схеми стимулювання; імперативний; складність; системність; об'єктивність; наукова обґрунтованість; економічна ефективність; взаємодія органів державної влади з інститутами громадянського суспільства

Перелік форм адміністративно-правового протидії порушенням митних правил, поряд з правовими та організаційними (неправовими), доповнений формами, властивими управлінській діяльності з метою протидії: інформаційна взаємодія, організація рішень керівництва, організація рішень, що не відповідають пов'язані з управлінською діяльністю за обраним напрямом.

РОЗДІЛ 2. ЗМІСТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЯМ МИТНИХ ПРАВИЛ

2.1. Суб'єкти адміністративно-правової протидії порушенням митних правил та їх адміністративна правосуб'єктність.

Боротьба зі злочинністю — це складна система політичних, соціально-економічних, заохочувальних, організаційно-правових, спеціальних та інших заходів. Метою протидії порушенням є виявлення, запобігання та усунення об'єктивних і суб'єктивних факторів, що є причинами порушень. Досягти цієї мети можна лише шляхом цілеспрямованої та злагодженої діяльності всіх державних інституцій та суспільства.

Розкриваючи сутність категорії «суб'єкт протидії порушенням митних правил», зручно звернутися до наукових праць, які присвячені розкриттю сутності категорії «суб'єкти протидії».

О. Г. Кальман зазначає, що «до суб'єктів протидії правопорушенням належать державні органи, службові особи, громадські організації, соціальні групи, окремі громадяни, наділені відповідною компетенцією, правами і обов'язками, діяльність яких відповідно до діючого законодавства спрямована на розробку і реалізацію заходів, пов'язаних з попередженням, виявленням, обмеженням і усуненням явищ і процесів, що сприяють вчиненням правопорушень» [25, с. 157–159]. Деякі вчені вважають суб'єктами боротьби із правопорушеннями: суб'єктів, які безпосередньо здійснюють індивідуальну профілактику; суб'єкти, які здійснюють профілактичну діяльність при виконанні ними контрольних-правоохоронних функцій; суб'єкти, які в основному займаються управлінням та координацією заходів із запобігання злочинності; і навіть Православна Церква [58, с. 566].

Така система є складною соціальною організацією, оскільки входять до її складу групи однорідних органів утворюють відносно самостійні організаційні утворення, що діють на основі тотожних законів. Кожне з цих

утворень є підсистемою більшої системи і водночас складається з власних підсистем [86, с. 84].

Але такий підхід не може бути використаний, оскільки Україна ще не вийшла на повний рівень законодавства, незадовільний стан організації та здійснення профілактичних заходів, відсутність багатьох допоміжних та правозастосовних заходів та інструментів, а отже, майже немає. немає підстав називати це системою. Тому зазначені суб'єкти такої діяльності називаються такими не стільки через фактичну систематичну реалізацію своїх превентивних функцій, скільки через те, як вони визначені в правових актах України в сучасних умовах.

Отже, суб'єктом діяльності з попередження злочинів і злочинів може бути визнаний орган, організація, особа, яка у цій діяльності виконує хоча б одну з таких функцій: організацію, координацію, виконання чи безпосередню участь у виконанні [74, с. 346].

Аналізуючи питання протидії правопорушенням, слід зазначити, що вони повинні утворювати цілісну функціональну систему, яка характеризується такими ознаками: наявність спільної мети, виконання завдань кожним суб'єктом у межах загальних завдань усіх поставлених. система контрнатурних заходів у межах системи завдань, визначених і встановлених правовою нормою, наявність та ефективність зворотного зв'язку між усіма суб'єктами контрнатуру.

Слід зазначити, що специфіка системи суб'єктів адміністративно-правового розгляду порушень митних правил зумовлена, з одного боку, множинністю функцій щодо гарантування митної безпеки, запобігання, запобігання, припинення, розгляду, розслідування. і виявити. злочинів, а з іншого — розподіл завдань між суб'єктами різного рівня організації їх діяльності.

Враховуючи різноманітність митниці та велику кількість територій у ній, логічно, що держава не може обмежуватися єдиним органом боротьби з

порушеннями митних правил. Функції протидії порушенням митних правил покладені на різні державні органи.

Під суб'єктом боротьби з порушенням митних правил слід розуміти уповноважений орган державної влади., який оснащений усіма необхідними правовими інструментами, використання яких дозволяє йому бути частиною правовідносин щодо боротьби з порушеннями митних правил.

Тематика боротьби з порушеннями митних правил спеціальної компетенції повинна включати: Державну митну службу України, Державну податкову службу України (податкову міліцію); Державна прикордонна служба; Служба безпеки України; Національна поліція; інші органи виконавчої влади, які відповідно до своєї компетенції сприяють ефективності заходів щодо запобігання контрабанді, порушення митних правил та здійснення незаконних ввезень товарів на внутрішньому ринку. До недержавних суб'єктів боротьби з митними правопорушеннями в Україні належать громадські організації та їх об'єднання (громадські спілки).

Щоб розділити шлях найбільш змістовного сенсу питань протиставлення порушень нормативних досягнень і питання адміністративно-правової контратаки порушень нормативних супротивників, необхідно розглянути глибше. У ньому деталізується правосуб'єктність публічного автора, вказується та визначається роль у цій сфері проти порушень авансів.

Розгляд питань протидії порушенням митних правил слід починати з органів загальної компетенції, що визначають державну політику в цілому та митну політику, зокрема, та напрями державної діяльності, до яких належать: протидія порушенням митних правил, а саме: : Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України.

Таким чином, щодо зазначених суб'єктів боротьба зі злочинністю, у тому числі з порушенням митних правил, не є основним завданням, але при виконанні своїх функцій вони впливають на забезпечення правильного функціонування органів адміністративно-правової протидії. Іншими словами,

вони визначають основні напрями державної політики, розробляють національні програми, нормативно-правову базу, зокрема, у сфері запобігання та боротьби з адміністративними правопорушеннями, у тому числі з порушеннями митних правил.

Основним органом державної влади щодо запобігання та протидії митним правопорушенням була Державна податкова служба України. Міністерство фінансів України активно працювало над запровадженням інституційних змін у ДПС у напрямку суттєвого підвищення якості державних послуг для громадян і бізнесу, усунення можливостей суб'єктивізму та корупції в роботі податкових та митних органів. З цією метою з червня 2015 року Мінфін проводить системну реформу ДФС, яка була погоджена з МВФ та затверджена Урядом[51].

У березні 2019 року Кабінет Міністрів України ухвалив постанову «Про затвердження Положення про Державну службу майна України та Державну службу захисників України як окремі органи виконавчої влади». Апарат міністра координуватиме діяльність цих служб з Міністерством фінансів України. Обидві служби є правонаступниками прав та обов'язків реорганізованої ДФС у відповідних сферах [198]. Реорганізація Служби Державної податкової служби України триває з часу виконання рекомендацій Міжнародного валютного фонду, визначеного планом заходів, визначеним для пріоритету посередньої влади, до 2020 року.

Відповідно до Положення про управління боротьби з митними правопорушеннями та міжнародного співробітництва ДПС України основними завданнями цього відділу були: запобігання та боротьба з контрабандою, боротьба з митними правопорушеннями на всій території України; здійснення заходів міжнародного співробітництва, забезпечення дотримання зобов'язань, укладених за міжнародними договорами України з питань, що належать до її компетенції, у тому числі надання взаємної адміністративної допомоги щодо запобігання, виявлення та розслідування

порушень митного законодавства на підставі міжнародних договорів [15, с. 1].

Державна митна служба України має виконувати функції протидії контрабанді та порушенням митних правил у повному обсязі. Серед завдань Державної митної служби України: «забезпечення реалізації державної політики у сфері протидії правопорушенням при застосуванні законодавства з питань митної справи, запобігання та боротьби з контрабандою, боротьба з порушеннями митних правил».

Для кожної категорії суб'єктів адміністративно-правових правовідносин зміст правосуб'єктності визначається їхніми завданнями та функціями, що характеризуються ознаками, що залежать від обсягу дієздатності, дієздатності та скарги, а також відносин між ними.

2.2. Зміст та структура адміністративної процедури протидії порушенням митних правил, види адміністративних процедур

Особливістю сучасного розуміння сутності адміністративних процедур є те, що, незважаючи на їх важливість та соціальну затребуваність, в Україні досі не прийнято жодного нормативно-правового акта на рівні Закону, який регулює ці питання. Існує кілька альтернативних законопроектів, включаючи кодифіковані правила. Ці підходи розкривають сутність адміністративної процедури як:

1) регулюється нормами адміністративного права, в першу чергу, діяльність органів виконавчої влади, місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, яка здійснюється у відносинах між ними та фізичними та юридичними особами, спрямована на здійснення Вашого права, свободи та законні інтереси;

2) один з видів такої діяльності;

3) оформлені нормами чинного адміністративного законодавства.

Останній підхід є основою для визначення адміністративної процедури

боротьби з порушеннями митних правил з урахуванням деталей ліквідації відповідних правовідносин та норм митного законодавства.

Широкий і вузький зміст адміністративної процедури протидії порушенням митних правил зручно виділити, враховуючи обґрунтований підхід до визнання колізійного характеру причинно-наслідкового зв'язку між такими порушеннями та його наслідками, які є негативними (несприятливими) для інтересів громадян. Держава в митній політиці та економічних інтересах. У широкому сенсі адміністративну процедуру боротьби з порушеннями митних правил можна визначити як порядок формування державної політики щодо боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил, що складається з діяльності суб'єктів, уповноважених розробляти, ухвалювати, змінювати чи скасувати політику. заходи на основі та відповідно до закону та міжнародних договорів України.

Адміністративну процедуру протидії порушенням митних правил зручно визначити в строгому сенсі, регламентованому нормативно-правовими актами адміністративного та митного законодавства. Основними визначальними ознаками, що характеризують адміністративну процедуру боротьби з порушеннями митних правил, є:

1) публічний характер і склад спеціальних суб'єктів - адміністративна процедура здійснюється в межах повноважень суб'єктів протидії та супроводжується використанням ними відповідних повноважень для захисту та захисту національних інтересів держави в митній сфері, митне забезпечення;

2) нормативний характер – адміністративна процедура регулюється правилами адміністративного та митного законодавства, які встановлюють компетенцію суб'єктів контракти;

3) індивідуальний характер: прийняте в окремому випадку в рішенні учасниками митних відносин йдеться про конкретних фізичних або юридичних осіб;

4) безспірний характер: предметом адміністративного процесу є індивідуальні адміністративні справи, в яких не вирішуються спори та скарги людей на дії та рішення суб'єктів контрактів;

5) структурована за стадіями (етапами) – послідовно здійснювані уповноваженими суб'єктами дії мають форму стадій (етапів) за умови, що кожен наступний етап (етап) починається лише після завершення попереднього етапу (етапу);

6) особлива спрямованість – захист національних інтересів держави в митній сфері, гарантування митної безпеки;

7) він завершується прийняттям обов'язкового індивідуального акта.

З огляду на вищезазначене, мета етапу є проміжною і спрямована на створення умов для досягнення кінцевої мети процесу та дає достатні підстави для переходу до наступного етапу. Враховуючи появу в митному законодавстві такої новели, як зобов'язання у разі порушення митних правил, остаточно може бути вирішене питання про визначення обсягу етапів процедури, що перешкоджає процесуальній дієздатності щодо припинення процедури кожного етапу із зазначенням логічного завершення кожного.

На відміну від регулювання законодавчого процесу, формування державної політики боротьби зі злочинністю на митниці та розробка державної програми боротьби зі злочинністю здійснюється за окремим порядком. Порядок розробки та оприлюднення державної програми боротьби зі злочинністю є багаторівневим, складається з багатьох взаємоузгоджених дій, логічно взаємопов'язаних і послідовно реалізованих: 1) попередній аналіз стану злочинності в Україні, діяльності правоохоронних органів у напрямку боротьби зі злочинністю; 2) прогноз розвитку ситуації з порушеннями, оцінка митних ризиків; 3) розробка плану підготовки проекту державної програми боротьби зі злочинами, визначення виконавців; 4) інформаційно-аналітична підтримка від розробників державної програми боротьби зі злочинністю; 5) визначення цілей програми боротьби з порушеннями; 6) деталізація завдань і напрямів його виконання; 7) розробка

варіантів досягнення мети програми боротьби зі злочинністю; 8) розрахунок ресурсів, визначення виконавців заходів державної програми боротьби зі злочинами; 9) узагальнення інформації та вибір оптимальних варіантів; 10) складання проекту програми протидії правопорушенням; 11) погодження проекту програми боротьби зі злочинами; 12) погодження проекту програми боротьби з правопорушеннями; 13) оприлюднення та поширення програми боротьби з правопорушеннями серед працівників уповноваженого органу та громадськості.

У результаті аналізу наукових праць, присвячених процесу стандартизації, сучасної практики реалізації державної програми протидії контрабанді та порушенням митних правил, а також положень статутів, що регулюють нормативну діяльність Держава . Митною службою України щодо боротьби з митними та іншими санкціонованими порушеннями, можна зробити висновок, що загальними етапами адміністративних процедур формування державної політики проти митних правопорушень є:

- етап збору інформації та визначення необхідності розробки програми боротьби зі злочинністю;
- етап розробки проекту державної програми боротьби з правопорушеннями;
- етап попереднього та офіційного розгляду проекту державної програми боротьби зі злочинністю;
- етап затвердження та офіційного оприлюднення державної програми боротьби зі злочинністю.

Ці етапи мають такі характеристики: на кожному етапі вирішується конкретне завдання; кожна стадія характеризується різним колом суб'єктів, що беруть участь у розвитку діяльності; взаємозв'язок і взаємозалежність між більш ранніми і пізнішими етапами; Особливості рішень та процесуальних документів, що приймаються на кожному етапі, їх правові наслідки Адміністративні процедури розробки державної програми протидії контрабанді та порушенням митних правил також мають особливості, які

включають прийняття Верховною Радою України цієї політики в рамках законодавчого процесу.

Етапи адміністративних процедур формування державної політики боротьби з митними правопорушеннями є відносно самостійними комплексами процесуальних дій уповноваженими суб'єктами, спрямованими на вирішення локальних проблем підготовки, узгодження, затвердження та оприлюднення державної програми боротьби з контрабандою та порушення митних правил.

Враховуючи складність адміністративних процедур та широкий спектр їх можливого застосування, закономірно постає питання про систематизацію адміністративних процедур протидії порушенням митних правил та вибору їх типологій. Слід зазначити, що зручно виділити не лише загальні адміністративні процедури виявлення, припинення та запобігання порушенням митних правил митними органами, а й їх підвиди: процедури застосування заходів щодо запобігання порушенням митних правил та процедури припинення таких порушень митних правил.

З метою з'ясування сутності процедур застосування адміністративно-правових заходів щодо запобігання порушенням митних правил необхідно зупинитися на розкритті змісту поняття «запобігання».

У вітчизняній науці під адміністративно-правовими заходами розуміють запобігання порушенням митних правил, зокрема діям уповноважених органів чи посадових осіб, спрямованих на примусове сприяння громадянам у виконанні ними своїх функцій у суспільстві. Вони здійснюються в обов'язковому порядку у зв'язку з реальним ризиком, який загрожує людині чи суспільству та державі, пов'язаним із конкретними обмеженнями та заборонами. Ці заходи різноманітні, застосовуються в різних сферах суспільного життя та різними суб'єктами [10, с. 179–181].

Незважаючи на заходи адміністративного припинення, які безпосередньо переривають очевидні порушення чи об'єктивно протиправні дії, створюють умови для нових заходів адміністративної відповідальності

для правопорушника, адміністративно-попереджувальні заходи безпосередньо не переривають правопорушення, а навпаки, запобігають, запобігають його вчиненню, вони не мають каральних заходів. Знаки, не вимагають встановлення вини за порушення як обов'язкової умови використання.

У межах процедур виявлення, припинення та попередження порушень митних правил їх можна поділити на два підвиди процедур: а) процедури застосування заходів щодо запобігання порушенням митних правил; б) порядок застосування заходів щодо припинення порушень митних правил.

2.3. Місце адміністративної відповідальності за порушення митних правил

Адміністративна відповідальність є найпоширенішим видом юридичної відповідальності та серйозним заходом адміністративного примусу. Нині у зв'язку з переходом до ринкових відносин, скороченням державної власності, створенням значної кількості недержавних підприємств, установ та організацій значно розширено коло адміністративної відповідальності за рахунок збільшення кількості адміністративних правопорушень та розширити список застосування предметів. Увагу національних законодавців та широкого кола науковців привертає питання адміністративної відповідальності, оскільки дрібні правопорушення є найпоширенішим видом правопорушень, а отже, є складним негативним соціальним явищем [73, с. 69-70].

Адміністративна відповідальність за порушення митних правил вважається галузевим видом адміністративної відповідальності, особливою формою негативної реакції держави в особі уповноважених нею органів (митної та судової) на певну категорію протиправних дій (порушень митних правил) перед якою особи, винні у скоєнні злочинів, повинні нести відповідальність за свої протиправні дії та понести адміністративні санкції [4, с. 18].

Аналіз наукових даних щодо суб'єкта адміністративної відповідальності завжди має включати те, що адміністративну відповідальність слід розглядати: наприклад, як вид юридичної відповідальності; по-друге, як інститут адміністративного права; по-третє, як реакція держави, яка знаходить свій прояв у діяльності органів, уповноважених накладати санкції за вчинені суб'єктом адміністративні правопорушення. Характеристика підстав адміністративної відповідальності є однією з основних гарантій адміністративно-адміністративної законності громадян України до адміністративної відповідальності [73, с. 38]. У зв'язку з цим можна погодитися з В. К. Колпаковим, що фактична адміністративна відповідальність настає за наявності нормативних, фактичних і документальних підстав. До нормативних основ належать норми, що визначають такі діяння, як правопорушення, заходи примусу до вчинення правопорушень, суб'єктів відповідальності та підсудності; Встановлюються правила, згідно з якими вводяться та виконуються санкції, пропагується законність, права учасників процедур тощо. До фактичної основи включаються юридичні факти, пов'язані зі злочином. В першу чергу йдеться про діяння вчинення злочину та діяння про вжиття заходів відповідальності. Крім того, до них належать факти затримання, огляду, заяви, визнання фактів доказами тощо.

Адміністративна відповідальність у сфері митних відносин має ряд специфічних ознак, що відрізняють її від інших видів юридичної відповідальності. Зокрема, воно зазвичай виникає щодо особливого виду правопорушення: порушення митних правил. Іноді його заходи можуть застосовуватися у разі звільнення від кримінальної відповідальності, тобто для дій, які свідчать про злочини, що не становлять великої суспільної небезпеки (ч. 3 ст. 467 МКУ). Адміністративна відповідальність за порушення митних правил виражається у накладанні на правопорушників окремих видів адміністративних стягнень, виняткового змісту та тих, що відрізняються від заходів кримінального стягнення та дисциплінарного

стягнення. Адміністративні стягнення накладають багато державних органів та посадових осіб, у тому числі й митні органи України, яким це право надано законом.

Слід зазначити, що адміністративна відповідальність за порушення митних правил виконує такі функції: превентивну (попереджувальну), яка має на меті спонукати посадових осіб митного органу до виконання митного законодавства, попередження правопорушень наступній особі, яка раніше вчинила порушення митних правил. і усунути причини та умови, що сприяють вчиненню правопорушень та запобігають вчиненню митних правопорушень третіми особами; безпека, що означає витіснення та усунення суспільних відносин, що не відповідають митним правилам; репресивні (каральні), які виявляються несприятливими наслідками, передбаченими санкцією митного законодавства та які особа має зазнати внаслідок порушення нею митних правил тощо[14, с. 30].

Слід зазначити, що стягнення за порушення митних правил накладається в межах, встановлених Митним кодексом України. Потреби індивідуалізації та персоніфікації відповідальності передбачають, що при розгляді органом митного контролю матеріалів про вчинення кримінального правопорушення необхідно враховувати всі обставини справи, обставини, що пом'якшують та обтяжують відповідальність, а також особу порушника, його вину та економічне становище. митне правопорушення. Пом'якшувальні обставини свідчать про менший ризик для правопорушника. Слід зазначити, що події, що пом'якшують або скасовують відповідальність, мають зворотну дію і поширюються на злочини, вчинені до їх прийняття.

Таким чином, у системі адміністративно-правових заходів протидії порушенням митних правил адміністративна відповідальність посідає особливе місце. На відміну від адміністративних заходів щодо запобігання та припинення порушень митних правил, їх застосування може мати місце лише після завершення відповідної протиправної поведінки, після ретельного та повного розслідування обставин конкретного митного правопорушення. , і

лише винних осіб. Це реакція держави на факт адміністративно-правового правопорушення в митній сфері, негативне ставлення правопорушника до митних органів[73]. Дослідження ознак адміністративної відповідальності за порушення митних правил дозволяє виділити три причини, наявність яких може спричинити виникнення даного виду відповідальності: нормативна база, яка являє собою систему правових норм, що регулюють адміністративну відповідальність; фактична підстава, тобто протиправне діяння, винна особа, яка порушує правові норми у сфері митної справи, тобто це порушення митних норм; [73, с. 76-77].

Висновки до Розділу 2

У широкому розумінні суб'єктом контрреволюції порушень митних правил є уповноважений орган державної влади, наділений компетенцією, наявність якого дозволяє йому бути частиною правовідносин з боротьби з порушеннями митних правил.

Адміністративна правосуб'єктність посадової особи як суб'єкта адміністративно-правового протидії порушенням митних правил визначається як носій юридичних прав та обов'язків, що впливають з компетенції відповідної митниці чи іншого державного органу, завдання та функції якого у боротьбі проти порушень митних правил. Митні правила впроваджуються. Таким чином, адміністративна правосуб'єктність митного органу чи іншого державного органу щодо боротьби з порушеннями митних правил відображається у відповідних компетенціях, завданнях та функціях, якими зазначені суб'єкти (юридичні особи публічного права) наділені чинним законодавством. законодавство. У широкому розумінні адміністративна процедура по боротьбі з порушеннями митних правил визначається як порядок формування державної політики щодо протидії контрабанді та порушенням митних правил, що складається з діяльності суб'єктів, уповноважених розробляти, ухвалювати, змінювати чи скасовувати

державну політику. . програми на основі та відповідно до законів та нормативно-правових актів України міжнародних договорів.

Адміністративний порядок протидії порушенням митних правил у строгому розумінні визначається як врегульований адміністративним і митним законодавством порядок запобігання, запобігання та припинення порушень митних правил, виявлення причин і умов правопорушень. Серед характеристик цієї процедури: публічність, регламентованість, індивідуалізація суб'єктів, безспірність, структурованість, особлива адресність, процесуальна повнота.

Визначено види адміністративних процедур: а) порядок формування державної політики реагування на правопорушення у митній сфері; б) процедури виявлення, припинення та запобігання насильницьким нормам уповноваженими органами; в) процедури у справах про порушення митних правил. Складено опис кожного виду адміністративних процедур.

У системі адміністративно-правових заходів щодо запобігання та протидії порушенням митних правил адміністративна відповідальність займає особливе місце. Незважаючи на адміністративно-попереджувальні заходи та припинення порушень митних правил, їх застосування може бути лише після завершення певної протиправної дії, після ретельного та повного розслідування обставин конкретного митного правопорушення, причому лише винних осіб. Це реакція держави на факт адміністративно-правових правопорушень у митній справі, негативне ставлення правопорушника до митних органів.

РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРОЦЕДУР ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЯМ МИТНИХ ПРАВИЛ

3.1. Досвід зарубіжних країн щодо організації протидії порушенням митних правил та шляхи його впровадження в Україні

Головною умовою ефективного функціонування держави сьогодні є гарантування всіх прав і свобод громадян, безпеки в усіх сферах внутрішньої та зовнішньої політики, запобігання будь-якому злочину, виявлення та усунення причин його виникнення. Забезпечення митної безпеки є ключовим завданням митних органів будь-якої держави, яке передбачає, що вони повинні гарантувати надходження тарифів та інших митних зборів до державного бюджету, захищати вітчизняних виробників, протидіяти ввезенню заборонених та небезпечних товарів, гарантувати дотримання митних вимог. . законодавство та ін. [71].

Активізуються дії злочинних угруповань, які займаються злочинною діяльністю шляхом контрабанди великих партій товарів. Контрабандні групи характеризуються високим рівнем організації, всебічної підготовки, гнучкою системою форм і методів їхньої злочинної діяльності. Загальновідомо, що контрабандний сектор ефективно контролюється організованими злочинними угрупованнями, які мають тісні міжнародні та міжрегіональні зв'язки. [72, с. 107].

За загальним правилом, за допомогою митного регулювання будь-яка розвинена країна створює механізм, що пов'язує економічні інтереси національної економіки та завдання її оптимального розвитку з процесами, що відбуваються у світовому господарстві. Україна не повинна бути винятком у цьому плані [61, с. 54]. Держави зацікавлені в координації діяльності адміністрацій по боротьбі з угрупованнями злочинних організацій, щоб уникнути встановленого порядку переміщення діяльності через кордони[83, с. 51].

Тому необхідно вивчати позитивний зарубіжний досвід роботи митних органів у процесі запобігання та боротьби з порушеннями митних правил. Більшість країн світу вивчають зарубіжний досвід і реалізують його позитивні сторони для вдосконалення вдома, а також утримуються від використання методів і підходів, які не довели свою ефективність.

Практика боротьби з контрабандою та митними правопорушеннями в країнах ЄС є ефективною. Слід зазначити, що досі не склалося єдиного розуміння поглядів цих суб'єктів щодо ознак відповідальності за вчинення злочину, встановленої Митним кодексом ЄС, порядку його застосування. У кожного з них різне бачення ступеня соціальної захищеності контрабанди. Кримінальне законодавство великої кількості країн-членів ЄС не визнає такого злочину, як «контрабанда», тому відповідальність за значну кількість митних правопорушень правоохоронними органами цих держав класифікується в інших статтях кримінального законодавства [47, с. 90].

Досвід зарубіжних правоохоронних органів у цьому контексті свідчить про те, що вдосконалення нормативно-правової бази боротьби з цим явищем та ефективної системи боротьби з ним на національному та міжнародному рівні є однією з головних умов успішного вирішення цієї проблеми. Слід також зазначити, що в багатьох країнах світу для реалізації конкретних заходів розроблені, прийняті та діють спеціальні закони для запобігання контрабанді та порушенням митних правил [29, с. 37].

У багатьох країнах світу кодекс просування базується на єдиній правовій основі: положеннях Кіотської конвенції, інших міжнародних договорів супротивника та стандартах бренду ВМО. Як наслідок, митниці цих країн мають схожу організаційно-правову базу, хоча і з урахуванням їх особливостей, зумовлених певними питаннями та відмінностями національного законодавства, але не принциповою [49, с. 127].

Водночас національні особливості митних служб полягають у специфічних функціях та компетенціях. У процесі вивчення організаційно-штатної структури, управління та функціонування митних органів

зарубіжних країн слід зазначити відсутність єдиної моделі організації їх діяльності.

Деякі експерти з митної справи зазначають, що двох абсолютно схожих митних адміністрацій не існує. Незважаючи на однаковість завдань та уніфікацію функцій митних органів, діяльність цих структур у кожній країні має свої особливості, які залежать від розпорядження державного управління, оскільки є частиною державного механізму. Те, що є важливою діяльністю для однієї митної служби, може бути недосяжним для іншої. Слід зазначити, що структура митних служб у країнах-членах ЄС дещо інша, але їх основні завдання спрямовані на забезпечення дотримання митного законодавства та економічної безпеки країни, що включає боротьбу з митними правопорушеннями та контрабандою.

В основному, управління митними службами в кожній країні світу структурно складається з вертикальної організації на трьох рівнях, до яких входять: найвищий рівень: центральна адміністрація, яка несе загальну відповідальність за управління митними органами по всій країні; середній рівень: регіональні адміністрації, які керують митницею в певному регіоні; нижній рівень представлений місцевими одиницями (митницями).

Наприклад, організація митної служби США, як і Україна, відповідає світовій моделі. Фактично цей рівень сприяє створенню ефективних механізмів поточного контролю за реалізацією митної політики; стратегічні та оперативні плани, які чітко визначають цілі організації в цілому та регіонально; розроблення критеріїв ефективності, організаційних заходів щодо створення ефективної служби внутрішнього аудиту; розробка та управління реалізацією інформаційно-комунікаційної політики всередині та поза митною службою, контроль скарг. Основними функціями Митної служби США є: визначення розміру митних зборів, митних зборів, передбачених законодавством; митний контроль імпорту та експорту; нагляд за державними кордонами; контроль автомобіля, контейнери для переміщення вантажів; контроль за пасажирями; адміністративне вирішення

порушень митних правил, оскарження; розробка проекту митного законодавства; участь у роботі міжнародних митних організацій. Ключові цінності, які є запорукою успіху митної служби, представлені колективною діяльністю, яка демонструє ініціативу та талант усіх працівників митниці; професіоналізмом співробітників митниці; рівнем можливості, що є відображенням різноманітності системи зайнятості США в управлінні; якість обслуговування. На практиці Митна служба США дотримується принципів взаємної довіри та співпраці між митницею та бізнес-спільнотою, забезпечуючи вільне переміщення товарів і послуг від фізичних осіб під дієвим митним контролем[80].

Основним завданням митних органів є охорона кордонів Сполучених Штатів Америки та забезпечення дотримання законодавства при ввезенні товарів в країну. Оскільки охорона кордонів відповідає національним економічним інтересам, Конгрес Сполучених Штатів постійно надає митним службовцям широкі повноваження щодо проведення прикордонних обшуків. У межах цих повноважень, які надані виключно посадовим особам митниці, обшуки людей, транспортних засобів, багажу, вантажів і товарів допускаються без ордеру на обшук і незалежно від наявності підозри у притягненні до відповідальності. Право обшукувати кордон, носити зброю та робити попередні арешти за порушення закону демонструє, що митники мають найширші повноваження виконавчої влади в Сполучених Штатах. Вони мають право зупиняти автомобілі та сідати на судно чи літак без ордеру на обшук для митного огляду та прикордонного контролю. Посадові особи митниці також мають право за відповідними рішеннями суду перехоплювати комунікації, проводити негласне спостереження та контрольні операції, запрошувати відповідних осіб для дачі свідчень. Усі товари та транспортні засоби, причетні до здійснення незаконних митних операцій, можуть бути конфісковані. Митники можуть конфіскувати без дозволу суду [32].

Вирішальні рішення з митних питань у Німеччині, як і в будь-якій сфері державного управління, визначаються вищими органами державної

влади: парламентом і урядом (як органами загальної компетенції). Верховна Рада затверджує Митний тариф, гарантує митну та комерційну єдність держави, діяльність митного захисту. Основна митна служба Німеччини залежить від міністерства фінансів Німеччини. Митна служба регулюється чотирма рівнями.

Федеральне міністерство фінансів, до складу якого входять Митниця судово-медичної експертизи (яка розслідує порушення митного законодавства ЄС) і Федеральне управління монополії дистильованих продуктів (контролює виробництво цієї продукції в країні та стягує акцизний збір на імпорт алкоголю) забезпечує комплексне управління митні органи. Митні комісії разом із прикордонниками та поліцією контролюють кордони Німеччини, зокрема контроль і нагляд за переміщенням транспортних засобів та переміщенням людей. Функції німецьких митних органів синтезують діяльність податкової поліції, автомобільної інспекції та прикордонних військ. У Німеччині Департамент митних зборів і акцизів монополії має три підрозділи: 1. Організація та управління митною службою; 2. Митна політика; 3. Податки на споживання та монополії. Головні фінансові управління розподіляють стягнені митні збори та збори, у тому числі акцизи, ПДВ та податки з користувачів автомобільних доріг, до бюджету та збирають статистику зовнішньоторговельного обороту держав. Головні митниці призначені для митного контролю та оформлення товарів і транспортних засобів. Їм підпорядковані: митні пости, оперативно-розшукові митниці, митні станції. Порушення митних правил виявляють оперативно-розшукові митниці, які виконують правоохоронну функцію німецького митного управління. У разі виявлення митного порушення зазначені митниці порушують справи про порушення митних правил. Слідчі митниці сприяють передачі цих справ до прокуратури за наявності ознак злочину. У тих випадках, які не потребують спеціального розслідування, оперативно-слідча митниця має право приймати рішення у справах про порушення митних правил[27].

Міністерство фінансів відповідає за загальне управління митниці у Фінляндії, до складу якого входить генеральний директор митної служби. Він розробляє економічну політику уряду та контролює її виконання. Міністерство розробляє щорічні державні проекти з використанням фінансових ресурсів, бюджетування та управління фінансами країни в цілому. Національний митний департамент Фінляндії відповідає за роботу Центрального митного управління Фінляндії. Його основними завданнями є забезпечення єдності митної діяльності та безперервності процедур, що повністю відповідає національному законодавству. Національне митне управління також планує прискорити прогрес і покращити роботу державної митної служби, митних консультаційних органів та інших організацій. Для управління місцевими митними службами фінська територія розділена на сім митних регіонів. Регіональна митниця підпорядкована національному митному управлінню, але не наділена повноваженнями приймати управлінські рішення в регіоні. Директор регіональної митниці несе персональну відповідальність за роботу підпорядкованих йому служб. На всій території діє єдина система митних процедур та збору митних платежів, встановлена Національним митним законом. До складу митних органів Фінляндії входять: 1. Центральна адміністративна асоціація митних служб; 2. Регіональне митне управління; 3. Митна лабораторія - науково-експертний підрозділ, що обслуговує всю країну.

Міжнародна неурядова організація по боротьбі з контрабандою та митними злочинами Transparency International визначила Фінляндію як одну з країн з найнижчим рівнем контрабанди серед 133 країн. Як член Європейського Союзу, Фінляндія є частиною всіх ключових нормативних дій ЄС про боротьбу з організованою злочинністю. Проте імплементація європейського законодавства в національну правову систему здійснюється цією країною з великою обережністю. Основним принципом цього процесу є органічний зв'язок фінського національного законодавства з європейським з мінімально можливими змінами попереднього [33, с. 187].

Правова система Фінляндії не характеризується законами, які використовують термін «боротьба» для визначення певного виду злочину. Законодавчий орган Фінляндії встановив принципи запобігання та запобігання вчиненню злочинів у всіх правових актах, які охоплюють конкретну сферу діяльності, а не вид злочину. Відповідно до положень Кримінального кодексу Фінляндії, дії, які можуть бути кваліфіковані як «контрабанда» та «злочини», підлягають покаранню від штрафу до позбавлення волі на строк до чотирьох років з урахуванням ступеня небезпеки для громадськості. злочину.

Італійський митний та акцизний департамент складається з трьох центральних офісів: 1. Центрального офісу із загальних питань, персоналу, інформації та технічних служб; 2. Центральна митна служба; 3. Центральне управління непрямих податків на продукцію та споживання. Департамент очолює генеральний директор, який одночасно є директором Центральної митної служби. Служби центральних адміністрацій поділяються на адміністративно-технічні інспекції, кількість яких не повинна перевищувати п'ятнадцяти. Генеральний директор Департаменту здійснює керівництво підпорядкованими службами та забезпечує виконання розпоряджень Міністерства та рішень Ради директорів. Центральні директори здійснюють оперативне управління підпорядкованими службами і, крім того, координують роботу інспекцій, керують регіональними офісами для забезпечення єдиного управління; аналізувати діяльність підвідомчих служб з метою підвищення ефективності їх діяльності, гармонізації та спрощення митних операцій тощо. Центральне управління відділу виконує програму професійної підготовки кадрів, для якої створено ЦДШ, загальнонаукові інститути, регіональні курси підготовки та перепідготовки кадрів. В Італії місцевою митною службою керують регіональні митні адміністрації. Функції регіональних адміністрацій полягають у управлінні, координації, нагляді та контролі за діяльністю територіальних митних органів; забезпечує виконання наказів вищих органів та інших нормативних документів з питань митної справи; здійснюють

контроль за проходженням державної служби в митних органах області; постачання матеріально-технічного обладнання від регіональних митних органів тощо. Округна адміністрація в Італії є органом управління на рівні митного округу. У веденні районної адміністрації знаходиться директор однієї з митниць, що належать до сфери діяльності зазначеної адміністрації.

Італійська митниця є оперативним виконавчим органом, який відповідно до чинного законодавства відповідає за здійснення процедур митного оформлення та контролю людей, товарів і транспортних засобів, які переміщуються через митний кордон країни, а також за нагляд за ними. операції. Митниці підпорядковуються: митниці, митні пости, пункти пропуску, технічні та фінансові служби. Фінансово-технічні служби відповідають за збір і стягнення непрямих податків, надають консультації, проводять перевірки, контролюють податки, надають висновки щодо фінансової діяльності митниці та консультують інші державні органи та їх посадових осіб, підприємства, організації та громадян[16, с. 187].

У Бельгії в боротьбі з контрабандою та митними правопорушеннями не лише йдуть традиційним репресивним шляхом криміналізації контрабанди та піклуються про її запобігання. Таким чином, ця проблема знайшла відображення в рамках реформи COPERNIC (модернізації державного управління), в тому числі реформи сектору фінансового контролю.

Особливої уваги заслуговує досвід митних органів Литовської Республіки у сфері запобігання та протидії порушенням митних правил. Організаційно до складу митної системи Литви входить Центральна митна служба Кримінальна митна служба Митний навчальний центр Митна лабораторія Центр митної інформаційної системи має три територіальні митні служби та 44 митні пости. Робота митних органів Литви здійснюється відповідно до Стратегії розвитку митниці Литви на 2016-2020 роки. Місією Литовської митниці є забезпечення законної, справедливої, безпечної та безперервної міжнародної торгівлі в країні. Метою роботи литовських митних органів є забезпечення надійного захисту суспільства в

навколишньому середовищі та фінансових інтересів Литовської Республіки та ЄС у сфері міжнародної торгівлі, реалізація митної політики ЄС спільної торгівлі та інші спільні політики Союзу, пов'язані з міжнародною торгівлею. У своїй роботі литовські митні органи зосереджуються на таких цінностях, як: повага до кожної людини та держави; професіоналізм; товариськість. У той же час, довгостроковими стратегічними цілями Литовської митниці є забезпечення належного та оптимального виконання митних процедур для клієнтів шляхом посилення боротьби з несправедливою та незаконною міжнародною торгівлею злочинами та загрозами національній безпеці. [27].

Екзистенційна модель в Україні, здатна гарантувати безпеку фінансових ресурсів у службі державного бюджету, діє в таких країнах ЄС, як Австрія, Великобританія, Греція, Ірландія, Іспанія, Нідерланди, Німеччина, Португалія, Швейцарія, Швеція; Інші країни: Австралія, Індія, Канада, Нова Зеландія, Південна Корея, Південна Африка, США, Чилі [34].

Розвинені країни, такі як Німеччина, Великобританія, США, Японія та інші, спрямовують національні митні органи насамперед на боротьбу з наркобізнесом, незаконними операціями зі зброєю та іншими злочинними діями. Ваш перший обов'язок – дотримуватись закону. Українське законодавство також не залишає поза увагою цю важливу сферу діяльності митниці, але нинішня ситуація в країні дійсно підкреслює економічну активність. Велика кількість порушень митних правил свідчить про недостатній рівень митної безпеки в Україні. Тому комплексне вирішення питань митної безпеки України можливе лише за умови вжиття заходів на державному рівні для підвищення ефективності роботи державної митниці, у тому числі профілактичних заходів щодо запобігання контрабанді та порушенням митних правил та ефективного контролю митниці. У країнах ЄС широко використовується практика проведення перевірок не тільки під час перетину митного кордону та митного оформлення, а й до та протягом певного часу після митного оформлення товарів і транспортних засобів.

ВМО є незалежною міжурядовою організацією, місією якої є підвищення ефективності органів влади, створення, підтримка та застосування міжнародних інструментів для гармонізації та застосування єдиних систем і процедур для спрощених та ефективних заходів, які можна враховувати. митниця. перед. Ця організація є форумом, де делегати країн-учасниць можуть на рівних обговорювати митні питання. Кожна країна має одного представника і один голос. ВМО пропонує своїм членам широкий спектр конвенцій та інших міжнародних документів. Члени ВМО також можуть скористатися технічною допомогою та навчальними послугами, які пропонує або пропонує Секретаріат. Україна приєдналася до 5 конвенцій, розроблених та адміністраторів ВМО, а також до 2 конвенцій, розроблених іншими організаціями, але також адміністраторами ВМО[77].

Наприклад, в межах ЄС діє відповідна угода, яка називається Угода про взаємну допомогу та співробітництво між митними адміністраціями, яка має на меті врегулювати спільні дії щодо забезпечення дотримання митного законодавства. Відповідно до цієї Конвенції держави-члени ЄС надають взаємну допомогу та співпрацю між митними адміністраціями для: запобігання та розслідування порушень національного митного законодавства; штрафи за порушення національного та митного законодавства ЄС. Для забезпечення такої співпраці створено координаційний орган, до складу якого входять представники митних адміністрацій усіх країн-учасниць, відповідальний за прийом запитів про взаємну допомогу та координацію такої допомоги. На основі цієї Конвенції країни-члени ЄС укладають угоди про обмін посадовими особами митниці, відповідальними за розслідування порушень митного законодавства[79, с. 8]. Іншою формою взаємодопомоги є транскордонне співробітництво між митними адміністраціями, яке передбачає надання допомоги шляхом відправлення посадових осіб митниці з однієї держави в іншу та надання організаційної підтримки. Це транскордонне співробітництво здійснюється з метою запобігання, розслідування та покарання злочинів, пов'язаних із:

контрабандою наркотичних засобів, психотропних речовин, зброї, військової техніки [179, с. 8].

Для більшості сучасних країн характерно, що митні органи діють у структурі Мінфіну. Це підвищує ефективність роботи митних органів та зменшує вплив на них з боку центральної влади. З митної практики цих країн Україна має запозичити легалізацію правоохоронного статусу митних органів, що дозволить запровадити розвідку та розвідувальну роботу. Вважається доцільним врахувати та запозичити найкращий досвід зарубіжних країн, оскільки це позитивно вплине на ефективність роботи Державної митної служби України.

3.2. Актуальні питання вдосконалення адміністративних процедур протидії порушенням митних правил

Враховуючи чіткий підхід до визначення основної мети адміністративно-правової протидії порушенням митних правил в Україні – мінімізації випадків порушення митних правил, запобігання таким порушенням, пріоритет надається пошуку шляхів удосконалення адміністративної протидії, а правовий – порушенням митних правил. нормативно-правових актів, аналітичних та слідчих заходів та заходів щодо припинення таких порушень.

Важливу роль у здійсненні документального контролю відіграє вивчення інформації про рух товарів до можливості його фізичного контролю [69]. Для цього такий документ використовується для контролю постачання товарів, як попередня декларація (далі ПД). Попередня декларація дозволяє митним органам визначити достатність митного огляду товарів до перетину ними кордону. Після надходження товарів на контроль митні органи мають можливість порівняти дані, наведені в ПД, з даними фактично наданих до завантаження документів. Наявність розбіжностей у даних є показником можливого порушення. Перевірка митних декларацій (далі – МД), контрактів та товаросупровідних документів проводиться для визначення відповідності даним про експортерів, імпортерів, перевізників,

товарів (їх кількість, вартість, класифікація згідно з УКТ ЗЕД), відповідності умов переміщення товарів до тарифного та нетарифного регулювання. Вантажні транспортні документи включають МДП, CMR, залізничні накладні, авіанакладні, коносаменти тощо, а також накладні (рахунки-фактури, коносаменти), пакувальні листи, специфікації. Слід зазначити, що рахунки-фактури та листи про наміри частіше підробляються. [70, с. 22]

Якщо розглядати систему ризик-менеджменту та її значення в адміністративно-правовому реагуванні на порушення митних правил, то передусім слід підкреслити превентивний характер цієї системи та забезпечити визначення достатніх форм та обсягів митного контролю, яким він буде відповідати. з законами України. Першим кроком у визначенні критеріїв ризику є виявлення конкретного товару, який, на думку митних органів, з високим ступенем ймовірності може стати безпосереднім об'єктом митного правопорушення. З огляду на це можливі об'єкти злочинів поділяються на три великі групи, а саме: товари, цінності; наркотичні засоби, психотропні речовини та прекурсори; зброя та боєприпаси, потужні, отруйні, радіоактивні, вибухові, історико-культурні цінності. Другим етапом підготовки до аналізу є визначення напрямку переміщення цих товарів через митний кордон: імпорт, експорт, транзит. Критерії ризику розрізняють відповідно до групи, що підлягає аналізу [36; 70, с. 221]. Дослідження вчених щодо застосування системи ризик-менеджменту показали, що загальна кількість таких критеріїв може нараховувати кілька десятків і варіюватися в залежності від конкретної теми пошуку. Визначено такі переваги оцінки ризиків, які, на думку вчених, цілком очевидні: концентрація зусиль на конкретних цілях, уникнення розпорошення зусиль персоналу інспекції; інформація може накопичуватися з часом, і чим більше інформації буде зібрано, тим більша ймовірність виявлення митного порушення [70, с. 22].

Наступною формою митного контролю є митний огляд, який складається з огляду та повторного огляду товарів, транспортних засобів

комерційного призначення, огляду та повторного огляду ручної поклажі та багажу, особистого огляду громадян.

На нашу думку, ці форми митного контролю спочатку використовуються митними органами як захід адміністративного попередження. Зокрема, згідно з ч. 1 ст. 339 МК України «якщо існують підстави вважати, що в ручній поклажі чи багажі громадянина переміщуються через митний кордон України, включаючи транзит, підпадають товари до обліку й певним видам контролю, або товарів, митне оформлення яких підлягає сплаті митного платежу, та товари, рух яких через митний кордон України заборонений чи обмежений, митний орган вправі провести огляд, а при необхідності – і переогляд ручної поклажі і багажу з їх розпакуванням» [38]. А у разі виявлення, наприклад, товарів, переміщення яких через український митний кордон заборонено чи обмежено, ця форма контролю вже є адміністративним припиненням. Тобто спочатку огляд використовується як захід адміністративного попередження, але щодо виявлення порушення митний огляд слід віднести до заходу адміністративного відсторонення.

Адміністративні запобіжні заходи, що застосовуються митними органами, мають передбачати огляд територій і приміщень тимчасових складів, митних складів, вільних зон, магазинів безмитної торгівлі та інших місць, де перебувають під митним контролем або знаходження товарів, транспортних засобів комерційного призначення. Виконуйте діяльність. здійснюється, контроль за яким покладено на митні органи, як передбачено ст. 343 МК України. Ця форма митного контролю використовується для:

- 1) перевірки законності ввезення товарів, транспортних засобів комерційного призначення на митну територію України, дотримання порядку їх ввезення та достовірність нарахування та повноту сплати митних платежів;
- 2) відповідність фактичної кількості ввезених товарів, транспортних засобів комерційного призначення відомостям, зазначеним у митній декларації;

3) перевірки дотримання правил діяльності, контроль за якими покладено на митні органи.

Наступне адміністративне попередження встановлено ст. 344 КК України, яка передбачає перевірку обліку товарів, транспортних засобів комерційного призначення, які перетинають митний кордон України та/або перебувають під митним контролем. Частиною 2 цієї статті визначено, що така перевірка проводиться щодо:

1) компанії, що займаються митним оформленням та діяльністю, пов'язаною з відкриттям та експлуатацією магазину безмитної торгівлі, відкриттям та експлуатацією митного складу, відкриттям та експлуатацією вільної зони комерційного або сервісного типу, відкриттям та експлуатацією складу тимчасового зберігання, відкриття та функціонування митного вантажного комплексу; 2) компанії, до яких застосовуються спеціальні спрощення; 3) підприємства, які здійснюють операції з товарами, що підпадають під митний режим, який передбачає облік цих товарів[38].

Іншим заходом адміністративного попередження є проведення документальних перевірок (митний аудит, передбачений статтями 345-355 КК України. Митний аудит - форма митного контролю шляхом проведення документів на місці в порядку, встановленому законодавством (планова, позапланові) та документальні виїзні платники податків. Оскільки документальні перевірки проводяться після випуску товарів, цю форму митного контролю ще називають «післяревізійною».

Документальна перевірка - це комплекс заходів, за допомогою яких органами доходів і зборів перевіряється достовірність митних декларацій, декларацій митної вартості та достовірність зазначених у них даних, законність ввезення (пересилання) товарів на митну територію України. Україна, або вільної зони, вивезення (виїзду) товарів за межі митної території України або за межі вільної зони та своєчасно, достовірність, повноту нарахування та сплати митних платежів. Ці документальні перевірки проводяться органами доходів і зборів з урахуванням строку давності,

передбаченого Податковим кодексом України. Крім того, документальні перевірки поділяються на виїзні (планові чи позапланові) та виїзні, які встановлюють: 1) правильність визначення бази оподаткування, своєчасність, достовірність, повноту нарахування та сплати митних платежів; 2) обґрунтованість та законність надання (отримання) пільг та звільнення від сплати податків; 3) правильність класифікації за УКТЗЕД товарів, що підлягають митному оформленню; 4) Відповідність фактичного використання товарів, що переміщуються через митний кордон України, для заявленої мети такого переміщення або відповідність фінансово-бухгалтерським документам, звітам, договорам (контрактам), іншій документації підприємства, що перевіряється, відомостям, зазначеним у митній декларації, декларації митної вартості, за якими здійснено митне оформлення товарів за відповідним митним режимом; 5) законність переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі ввезення товарів у безмитну зону або вивезення з неї.

При проведенні аналізово-розшукової діяльності митні органи використовують такі відкриті джерела інформації: 1) документи (митні, транспортні, комерційні) та інші матеріали, надані іноземними суб'єктами господарювання, декларантами, митними агентами, транспортними компаніями, виробниками товарів, що переміщуються; 2) галузеві положення Митної служби України; інформаційно-аналітичне забезпечення поточної діяльності митних органів (зокрема, використання можливостей ЄАІС Державної митної служби України, програмно-інформаційного комплексу «Інспектор-2006» та інших програм); 3) заяви, повідомлення громадян та посадових осіб підприємств, установ, організацій; 4) матеріали ЗМІ (преса, телебачення, виступи посадових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування); 5) матеріали та дані правоохоронних органів України та зарубіжних країн, як щодо конкретної теми зовнішньоекономічної діяльності, так і щодо загального стану боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил тощо.

Як приклад можна розкрити основні напрями аналітично-розшукової діяльності під час ввезення товарів на митну територію України: 1) вивчення інформації про походження товарів, що переміщуються, їх опис, кількісні та якісні показники; код, заявлений транспортними компаніями УКТЗЕД; рівень навантаження, відсутність регулювання; наявність особливих умов проживання, транспортування тощо); 2) встановити подібність руху товарів (невідповідність категорії товарів основному профілю експортера; різні дані експортера про країну походження, відправлення та реєстрації; пряме відвантаження товару з країни, де виготовлено товар, але компанія-посередник; економічна доцільність використання даного маршруту тощо); 3) аналіз митних, комерційних та транспортних документів на товари, що перевозяться (відповідність представлених документів встановленим формам або формам, які використовуються в практиці міжнародної торгівлі; оформлення документа нетрадиційною мовою для країни-експортера; наявність відбитків митниці, контролюючих органів інших країн, дотримання хронології документів про датування тощо); 4) перевірка учасників зовнішньоекономічних операцій (продавець, покупець, вантажовідправник, вантажоодержувач, комісіонер, комітент, експедитор тощо) на їх участь у порушеннях митного законодавства; перевірити статус експортера; компанія зареєстрована в офшорній зоні; наявність проміжного відправника і (або) одержувача; термін акредитації в митних органах України; зазначення на упаковці продукції компанії-резидента, посилення на яку відсутня в доданих документах тощо; 5) аналіз виду транспорту, яким переміщуються вантажі, усне опитування водія, експедитора тощо; 6) аналіз системи, що включає встановлення кількості поставок відправлень товарів між контрагентами, можливе використання послуг компанії-перевізника, водія тощо; 7) Перехресний аналіз інформації про митний контроль та митне оформлення використовується у разі встановлення фактів митного оформлення ідентичних (подібних) або подібних товарів різними митними органами.

Порушення митних правил може слугувати підставою для застосування не лише процедури порушення митних правил, адміністративних санкцій, а й інших заходів адміністративного примусу, у тому числі одного із заходів припинення (у разі його застосування) - адміністративного затримання. На практиці виконує функції спеціальної та загальної профілактики (попередження про нові злочини з боку правопорушника та інших осіб, які отримали інформацію про ефективну та законну діяльність правоохоронних органів). Розглянемо цей захід детальніше, оскільки він тісно пов'язаний з іншими адміністративно-виконавчими заходами, є доповненням і часто дає можливість їх використання. Зокрема, якщо всі правопорушення вчинені, до проведення відповідних адміністративних процедур (особистий огляд речей і документів, складання протоколу про адміністративне правопорушення, складання матеріалів про арешт товарів тощо) орган або уповноважена особа орган має провести адміністративне затримання. Як окремий захід адміністративного припинення адміністративне затримання припиняє протиправну поведінку, а також використовується для отримання відомостей про особу порушника. Метою цього заходу є припинення правопорушень та забезпечення процедури у справах про адміністративні правопорушення, а підставою – адміністративне правопорушення.

Митний огляд: на основі аналізу правових норм його можна застосовувати лише до юридичних осіб. Дана процесуальна дія має на меті виявлення товарів, що є безпосереднім об'єктом порушення митних правил, або товарів зі спеціально пристосованими місцями зберігання (схованки), які використовувалися для приховування безпосередніх об'єктів порушення митних правил митного контролю, транспортних засобів, що використовуються для безпосереднього переміщення. Предмети порушення митних правил через митний кордон України, та документи та інформація, зокрема, що мають електронну форму, необхідні у разі порушення митних правил та їх тимчасового вилучення.

Митний огляд може проводитися лише за наявності достатніх підстав, що стосуються необхідних товарів, документів та інформації. розташований у певному місці. Однак перелік цих мотивів розпливчастий і абстрактний. Зазначена процесуальна дія має бути здійснена у присутності посадових осіб певної юридичної особи, понятих та спеціалістів, спеціальні знання яких можуть бути необхідні для її здійснення. Митний огляд супроводжується складанням протоколу встановленої законом форми.

Залежно від особливостей товарів, які перетинають митний кордон, простий огляд іноді не дає бажаних результатів, оскільки для того, щоб побачити різницю між заявленим товаром і фактично переданим товаром, необхідно мати певні технічні засоби, застосування технології. та навичок, має спеціальні знання. Якщо значна кількість показників ризику свідчить про високу ймовірність вчинення митного правопорушення у вигляді недекларування, простим опитуванням не обмежується. У перевірці беруть участь спеціалісти технічних засобів підрозділів митного контролю та використовуються відповідні технічні засоби.

Висновки до Розділу 3

Основними напрямками вдосконалення адміністративно-правової протидії порушенням митних правил є: а) інституційна реорганізація; б) організаційні заходи; в) ефективна взаємодія між суб'єктами контрактів в Україні та між українськими митними органами та країнами ЄС; г) подолання прогалин і колізій у чинному законодавстві.

У сенсі інституційної реорганізації було наголошено на прагненні України побудувати ефективну систему протидії порушенням митних правил на основі використання передового міжнародного досвіду. Вивчення світового досвіду організації митної діяльності (зокрема, Бельгії, Італії, Великобританії, Словаччини, США, Японії та інших) дозволило вказати на те, що Україні необхідно запозичити для легалізації статусу застосування

законодавства про митні органи. , тож можлива розвідка та розвідувальна робота.

Для підвищення якості реагування на порушення митних правил в Україні пріоритетним є: посилення контролю за достовірністю документів та інформації надається під час переміщення товарів, транспортних засобів через митний кордон України та їх подальшого митного оформлення; у разі виникнення обґрунтованих сумнівів щодо достовірності документів та відомостей, наданих під час переміщення товарів через митний кордон України та під час їх подальшого митного оформлення, надсилання запитів до митних органів та інших органів іноземної держави; порівняти статистичні дані Державної митної служби України з даними митної служби країни місцезнаходження відправника (одержувача) товарів щодо походження, кількості та вартості товарів, що вивозяться з України та ввозяться до неї; удосконалення інформаційних технологій; налагодити на регіональному рівні ефективну та ефективну співпрацю митниці з правоохоронними органами.

ВИСНОВКИ

Кваліфікаційна робота забезпечує теоретичне узагальнення та нове вирішення наукової проблеми встановлення змістовних характеристик та шляхів удосконалення боротьби з порушеннями митних правил на основі результатів критичного аналізу наукових підходів, чинного законодавства України та чинного законодавства. стан виконання. міжнародних норм митної практики. У результаті дослідження підтверджуються наступні важливі результати.

1. Підтверджується підхід, згідно з яким місце порушень митних правил у структурі адміністративних правопорушень визнається самостійним. Об'єктивною стороною порушення митних правил є діяння, що загрожують відносинам у митній сфері як об'єкту правової охорони та причинний зв'язок між протиправним діянням та наслідками, що випливають із цього діяння. Негативний результат порушення митних правил може бути реальним (зокрема, ненадходження коштів до державного бюджету через несплату митних платежів у встановлений законодавством строк та створення умов для заподіяння шкоди (зокрема , ввезення товарів або товарів, заборонених до ввезення в Україну).

Зазначено, що необхідно удосконалити найбільш поширений підхід до кваліфікації порушень митних правил, у яких критерій підлягає узурпації. Пропонуються такі класифікаційні критерії (характеристики): 1) характеристики цільової частини; 2) залежно від суб'єктів порушення; 3) залежно від наявності шкідливого впливу; 4) залежно від розрахунку строків накладення адміністративних стягнень.

2. Доведено, що основною метою протидії порушенням митних правил в Україні є мінімізація випадків порушення митних правил, попередження та попередження таких злочинів. Водночас порушення митних правил у сучасних умовах слід розглядати як протиправне діяння, що спровокувало

конфлікт щодо завдання одного з його учасників суттєво завдати шкоди державі, її інтересам у сфері митної політики та економічним інтересам, правові наслідки з яких – застосування передбаченого законом адміністративно-правового реагування.

3. Запропоновано принципи протидії порушенням митних правил в Україні для розуміння науково обґрунтованих та законодавчо встановлених вихідних положень, які є основою діяльності суб'єктів щодо протидії порушенням митних правил. Існує дві великі групи принципів: загальні та спеціальні. Загальні: верховенство права; законність; реклама; рівність. Особливі: невідворотність юридичної відповідальності за вчинення злочинів у митній сфері; поєднання захисно-попереджувальних засобів контракти; забезпечити право на оскарження рішень чи дій уповноважених осіб щодо протидії порушенням митних правил; подразник; імперативний; складність; системність; об'єктивність; наукова обґрунтованість; економічна життєздатність; взаємодія органів державної влади з інститутами громадянського суспільства.

4. У широкому розумінні суб'єктом протидії порушенням митних правил є наділений компетенцією уповноважений орган державної влади, наявність якого дає змогу бути частиною правовідносин щодо боротьби з порушеннями митних правил.

5. У широкому розумінні адміністративна процедура по боротьбі з порушеннями митних правил визначається як порядок формування державної політики щодо протидії контрабанді та порушенням митних правил, що складається з діяльності суб'єктів, уповноважених розробляти, ухвалювати, змінювати чи скасовувати державну політику. . програми на основі та відповідно до законів та нормативно-правових актів України міжнародних договорів.

6. Основними напрямками вдосконалення адміністративно-правової протидії порушенням митних правил є: а) інституційна реорганізація; б) організаційні заходи; в) ефективна взаємодія між суб'єктами контрактів в

Україні та між українськими митними органами та країнами ЄС; г) подолання прогалин і колізій у чинному законодавстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Адміністративна відповідальність за порушення митних правил: навч. посіб. / за заг. ред. В. В. Ченцова. К.: Істина, 2010. 208 с.
2. Адміністративна відповідальність: навчальний посібник / за заг. ред. Т.О. Коломоєць. К.: Істина, 2011. 184 с.
3. Адміністративна процедура: конспект лекцій / І. Бойко, О. Зима, О. Соловійова; за заг. ред. І. Бойко. Х.: Право, 2017. 132 с.
4. Адміністративне право України: навч. посібник: у 2 т. / В.В. Галуцько, В.І. Олефір, М.П. Пихтін та ін. / за заг. ред. В.В. Галуцька. Херсон: ПАТ «Херсонська міська друкарня», 2011. Т.1: Загальне адміністративне право. 320 с.
5. Актуальні питання теорії та практики митної справи: монографія / за заг. ред. І.Г. Бережнюка. Хмельницький: ПП Мельник А.А., 2013. 428 с.
6. Бережнюк І. Г. Порівняльний аналіз систем управління митною справою в Україні і Німеччині. *Митна справа*. 2011. № 1 (29).
7. Берлач А. І. Фінансове право України: навч. посіб. для вищ. навч. закл. К.: Університет «України», 2008. 328 с.
8. Берназ В. Д. Криміналістичні та психологічні аспекти забезпечення діяльності дізнавачів у справах про контрабанду. *Митна справа*. 2009. № 6. С. 37-39.
9. Боротьба з контрабандою та порушеннями митних правил: підручник / за заг. ред. Войцещука А. Д. Хмельницький: видавництво «ІНТРАДА», 2008. 329 с.

10. Буткевич С. А. Адміністративно-правовий механізм запобігання та протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму. *Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского. Серия «Юридические науки»*. 2008. Том 21 (60). № 2. С. 118-124.

11. Васильева М. В., Кутырев Е. А. Мировой опыт деятельности таможенных органов и возможность его применения в России. *Науч. интересы: приоритеты и безопасность*. 2011. № 24. С. 25–33 URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/mirovoy-opyt-deyatelnosti-tamozhennyh-organov-i-vozmozhnost-ego-primeneniya-v-rossii/viewer> (дата звернення: 20.09.2020).

12. Джурик О. Р. Особливості адміністративної відповідальності за порушення у сфері державної митної справи. *Вісник Львівського державного університету внутрішніх справ*. 2016. № 5. С. 192-195.

13. Додін Є. В. Відповідальність за порушення митних правил – новий вид юридичної відповідальності в Україні. *Теоретичні та практичні проблеми забезпечення сталого розвитку державності та права: матер. міжнар. наук. конф. (Одеса, 30 листопада 2012 р.)*. Т. 1; відп. за випуск В. М. Дрьомін; Націон.ун-т «Одеська юридична академія». Одеса: Фенікс, 2012. С. 488-490.

14. Додін Є. В. Митна злочинність: поняття та структура. *Митна справа*. 2010. № 3 (69). С. 17–29.

15. Додін Є. В. Міжнародне співробітництво у боротьбі з контрабандою та митними правопорушеннями. *Митна справа*. 2011. № 5 (77). С. 3-26.

16. Дьяченко О. В. Гармонізація та спрощення національної практики здійснення митних процедур в контексті європейської інтеграції. *Вісник Приазовського державного технічного університету: зб. наукових праць*. ПДТУ. Маріуполь, 2015. Вип. 30. С. 276–283.

17. Дьяченко О. В., Вишинська Т. Л., Литвин С. М. Митний контроль як один із засобів виявлення правопорушень у сфері митного регулювання зовнішньоекономічної діяльності. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2016. № 2. Т. 1. С. 218-227.
18. Дячкін О. П. Суспільна небезпечність контрабанди і правова відповідальність за її вчинення. *Форум права*. 2012. № 1. С. 281–288.
19. Єрмоленко О. С. Стаття 163-3 КУпАП: підстави настання відповідальності. *Фінансове право*. 2011. № 2 (16). 38–41 с.
20. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: у 3 кн. Київ: Ін Юре, 2009. Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінології науки. 424 с.
21. Звіт про виконання Плану роботи Державної митної служби України за перше півріччя 2020 року // Державна митна служба України. URL: <https://customs.gov.ua/plani-ta-zviti-roboti> (дата звернення 20.09.2020).
22. Інструкція про порядок використання правоохоронними органами можливостей НЦБ Інтерполу в Україні у попередженні, розкритті та розслідуванні злочинів: наказ МВС України, Генеральної прокуратури України, Служби безпеки України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Державної митної служби України, Державної податкової адміністрації України від 09.01.1997 р. № 3/1/2/5/2/2. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0054-97> (дата звернення: 20.09.2020).
23. Інформація щодо співробітництва Державної фіскальної служби України з міжнародними організаціями // Офіційний портал Державної фіскальної служби України. URL: <http://sfs.gov.ua/diyalnist-/mijnarodne-/informatsiya-schodo-spivrobotnitstva-mini/> Станом на 16. 02. 2016 р. (дата звернення: 30.09.2020).
24. Качан В. В. Реформування митної системи. *Митна справа*. 2009. № 4 (64).
25. Ківалов С. В. Всесвітня митна організація: історія та сучасність. *Митна справа*. 2009. № 6 (66). С. 3–9.

26. Конституція України від 28.06.1996 р. №254к/96-ВР (зі змінами, згідно із Законом України від 07.02.2019 р. № 2680-VIII). *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30 (23.07.96). Ст. 141.

27. Кравець М. О. Адміністративно-правова кваліфікація порушень митних правил: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Міжрегіональна академія управління персоналом. К., 2012. 19 с.

28. Кравець М. Порушення митних правил в структурі митних правопорушень. *Юридичний вісник*. 2014. № 2. С. 74-80. URL: http://yurvisnyk.in.ua/v2_2014/15.pdf (дата звернення: 20.09.2020).

29. Кредісов А. І., Бережнюк І. Г. Всесвітня митна організація як інститут управління митною справою на міжнародному рівні. *Журнал європейської економіки*. 2009. № 7. С. 168–190.

30. Кухаренко В. Б. Основні світові тенденції розвитку митної політики та митних служб у світі. 2014. 528 с.

31. Лагода О. С. Адміністративна процедура: теорія і практика застосування: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Ірпінь, 2007. 21 с.

32. Лекарь С. І. Місце адміністративно-правового механізму забезпечення економічної безпеки держави у системі державно-правового механізму. *Адміністративне право і процес: науково-практичний журнал заснований Київським національним університетом імені Тараса Шевченка*. URL: <http://www.pravoznavec.com.ua/period/article/21455/%CB> (дата звернення: 20.09.2020).

33. Луцик А. М. Внутрішньо-організаційні адміністративні процедури як елемент функціонування Державної фіскальної служби України. *Часопис Академії адвокатури України*. 2014. Т. 7, № 3. С. 56-60. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2014_7_3_7 (дата звернення: 15.09.2020).

34. Мажула О. В. Інституціоналізація митної безпеки як важливої складової економічної безпеки держави. *Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка»*. 2014. № 11. URL:

<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3508> (дата звернення: 22.09.2020).

35. Мельник М. І. Кримінологічні та кримінально-правові проблеми протидії корупції: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08 «Кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право». Національна академія внутрішніх справ України. К., 2002. 31 с.

36. Мельник О. Г., Адамів М. Є., Годошук А. В. Митний досвід Литовської Республіки: особливості імплементації в Україні. *Інвестиції: практика та досвід*. 2018. № 20. С. 5-9.

37. Миколенко А. И. Административный процесс и административная ответственность в Украине. Х.: Одиссей, 2004. 272 с.\

38. Миколенко А. И. Административный процесс и административная ответственность в Украине: учеб. пособие. 2-е изд., доп. Х.: Одиссей, 2006. 352 с.

39. Миколенко О. І. Місце адміністративного процедурного права в системі юридичних знань та системі права України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріжжя, 2011. 40 с.

40. Митна справа: підруч. / А. І. Крисоватий, С. Д. Герчаківський, О. Б. Дем'янюк та ін.; за ред. А. І. Крисоватого. Тернопіль: ВПЦ «Екон.Думка ТНЕУ», 2014. 540 с.

41. Митне законодавство зарубіжних країн / за ред. З. О. Буричка. Тернопіль: Астон, 2002. 616 с.

42. Митне право України: навч. посібн. / В. В. Ченцов, С. В. Кувакін, А. В. Мазур та ін.; за ред. В. В. Ченцова. К. 2007. 283 с.

43. Митне регулювання зовнішньоекономічної діяльності: підручник / за наук. ред. А.А. Мазаракі. К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2014. 560 с.

44. Митний кодекс України від 26.07.2017 р. № 4495-17. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2012, № 44-45, № 46-47, № 48. Ст. 552 (зі змінами).

45. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. № 4495-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2012. № 44–45, 46–47, 48. Ст. 552.
46. Митний кодекс України: науково-практичний коментар / В. Ю. Хомутич, Т. І. Єфименко, П. В. Пашко, М. Г. Шульга та ін.; за заг. ред. В. Ю. Хомутича. К.: Державна навчально-наукова установа «Академія фінансового управління», 2012. Т.3. 504 с.
47. Міжнародна Конвенція про адміністративну взаємодопомогу у сфері митних відносин від 27.06.2003 р // ЛІГА-ЗАКОН. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MU03399.html (дата звернення: 10.09.2020).
48. Міжнародна конвенція про взаємну адміністративну допомогу у відверненні, розслідуванні та припинення порушень митного законодавства від 09.06.1977 р. URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_926 (дата звернення: 10.09.2020).
49. Міжнародна Конвенція про спрощення та гармонізацію митних процедур від 18.05.1973 р. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/MU73025.html (дата звернення: 10.09.2020)/
50. Міжнародна поліцейська академія. Київ. 2003р. Вид. дім Юріне т. 1. ст. 901 (1230 ст.).
51. Молдован В. В, Чулінда Л.І. Правознавство: навч. посіб. 2-ге вид. К.: Центр учбової літератури, 2010. 184 с.
52. Мудров А. А. Реалізація митними органами адміністративних повноважень у сфері запобігання порушенню митних правил. *Вісник Академії митної служби України. Серія «Право»*. 2011. № 1 (6). С. 84–90.
53. Надьон В. В. Структура правосуб'єктності. *Сучасні проблеми цивілістики*: матеріали «круглого столу», присв. пам'яті проф. Чингізхана Нуфатовича Азімова (м. Харків, 20 груд. 2013 р.). Харків, 2014. С. 49–53.
54. Настюк В. Я., Шульга М. Г. Митне право України: навч. посібник. Харків: Нац. юрид. акад. України. 2005. 114 с.

55. Науково-практичний коментар до Митного кодексу України: у 3 т. К.: ДННУ «Акад.фін.управління», 2013. 422 с.
56. Ніканорова О. Н. Митні правовідносини як різновид правових відносин в Україні. *Митна справа*. 2014. № 6(2.2). С. 463–469.
57. Новикова М. В., Лавренюк Л. В. Проблемні аспекти діяльності міжнародних організацій в умовах глобалізації. *Економічний простір: Зб.наук.пр.* 2008. № 14. Дніпропетровськ, С. 8.
58. Основні показники боротьби з контрабандою та порушеннями митних правил митниць 12 місяців 2018 року – 12 місяців 2019 року.
59. Павленко Є. Специфіка інтеграції норм митного права в країнах Європейського Союзу. *Підприємництво, господарство і право*. 2009. № 8. С. 52–54.
60. Панов М., Харітонов С. Суспільна небезпечність діяння – фундаментальна ознака поняття «кримінальне правопорушення» // Юридичні новини України. Lexinform. URL: <https://lexinform.com.ua/dumka-eksperta/suspilna-nebezpechnist-diyannya-fundamentalna-oznaka-ponyattya-kryminalne-pravoporushennya/> (дата звернення: 10.09.2020).
61. Перепьолкін С. М. Міжнародно-правове забезпечення надання взаємної адміністративної допомоги з митних питань. *Вісник Академії митної служби України. Серія: “Право”*. 2010. № 1(4). С. 65–68.
62. Питання пропуску через державний кордон осіб, автомобільних, водних, залізничних та повітряних транспортних засобів перевізників і товарів, що переміщуються ними: постанова Кабінету Міністрів України від 21 травня 2012 р. № 451. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/451-2012-p/page> (дата звернення: 15.09.2020).
63. Податковий кодекс України від 2 грудня 2010 р. № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2011. № 13–14, № 15–16, № 17. Ст. 112 (зі змінами).
64. Право Європейського Союзу. Особлива частина: навч. посібн. / за ред. М.Р. Аракеяна, О.К. Вишнякова. К.: Істина, 2010. 528 с.

65. Право соціального захисту України: навч. посіб / за ред. Н. Б. Болотіної. Київ: Знання, 2005. 615 с.

66. Приймаченко Д. В. Адміністративна діяльність митних органів у сфері реалізації митної політики держави: автореф. дис. ... д-ра. юрид. наук: 12.00.07. Національна академія ДПС України. Ірпінь. 2007. 41 с

67. Приймаченко Д. В. Інформування як форма взаємодії органів доходів і зборів у процесі здійснення митних процедур. *Митне право*. 2014. № 3 (29). С. 25–30.

68. Приймаченко Д. В. Щодо вад правової регламентації провадження у справах про порушення митних правил. *Публічне право*. 2011. № 1. С. 18–23.

69. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 23.12.1993 р. № 3792-ХІІ . *Відомості Верховної Ради*. 1994. № 13. Ст. 64 (зі змінами).

70. Про Державну прикордонну службу України: закон України від 03.04.2003 р. № 661-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 27 (04.07.2003). Ст. 208 (зі змінами).

71. Про доступ до публічної інформації: закон України від 13.01.2011 р. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 32. Ст. 314.

72. Про заборону ввезення на митну територію України товарів, що походять з Російської Федерації: постанова Кабінету міністрів України від 30.12.2015 р. № 1147. *Офіційний вісник України*. 2016. № 3. Ст. 265.

73. Про затвердження Порядку направлення запитів Державної митної служби України до митних служб іноземних держав або їх інформування: наказ Державної митної служби України від 06.07.2005 р. № 639. URL: <http://zakon.nau.ua/doc/?uid=1025.9212.0> (дата звернення: 28.09.2020).

74. Про затвердження Порядку оформлення результатів документальних перевірок дотримання законодавства України з питань державної митної справи, податкового, валютного та іншого законодавства

платниками податків - юридичними особами та їх відокремленими підрозділами: наказ Міністерства фінансів України від 20.08.2015 р. № 727 // Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1300-15#Text> (дата звернення: 10.09.2020).

75. Про затвердження Порядку проведення робочих зустрічей керівника митниці та його заступників з представниками митного органу суміжної іноземної держави: постанова Кабінету Міністрів України від 17.12.2003 р. № 1956 // Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1956-2003-%D0%BF#Text> (дата звернення: 10.09.2020).

76. Про затвердження Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Республіки Македонія про співробітництво в митних справах: Постанова КМ України від 18 червня 2008 р. № 551. *Офіційний вісник України*. 2008. № 45. Ст. 1468.

77. Про затвердження Угоди між Урядом України і Урядом Чеської Республіки щодо взаємної допомоги у митних питаннях: постанова КМУ від 16 листопада 2001 р. № 1483. *Офіційний вісник України*. 2001. № 47. Ст. 2062.

78. Про затвердження форм процесуальних документів у справах про порушення митних правил: Наказ Міністерства фінансів України від 31.05.2012 р. № 652. Дата оновлення: 15.04.2016 // Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z1015-12> (дата звернення: 10.09.2020).

79. Про заходи щодо охорони інтелектуальної власності в Україні: указ Президента України від 27.04.2001 № 285/2001 // Верховна Рада України URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/285/2001> (дата звернення: 10.09.2020).

80. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27 лют. 2014 р. № 794-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 22. Ст. 222.

81. Про Кабінет Міністрів України: закон України від 27.02.2014 р. № 794-VII. *Відомості Верховної Ради України*. 2014. № 13 (28.03.2014). Ст. 222 (зі змінами).

82. Про Програму боротьби з контрабандою та порушенням митних правил на 2008–2009 роки: указ Президента України від 4 березня 2008 року № 195/2008 // Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/195/2008> (дата звернення: 18.09.2020).

83. Про співробітництво у сфері правової охорони й захисту інтелектуальної власності та створення Міждержавної ради з питань правової охорони й захисту інтелектуальної власності: угода від 19.11.2010 р. // Верховна Рада України. URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/997_n31 (дата звернення: 14.09.2020).

84. Про Стратегію сталого розвитку «Україна — 2020»: указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 // Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015#n10> (дата звернення: 18.09.2020).

85. Роман Насіров. Співробітництво з США - це застосування успішного світового досвіду // Територіальні органи ДФС у Миколаївській області. URL: <http://mk.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/269783.html> (дата звернення: 25.09.2020).

86. Романенко І. М. Адміністративно-правові засади профілактики порушень митних правил: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запоріж. нац. ун-т. Запоріжжя, 2011. 17 с.

87. Сидоренко В. В., Садікова К. І. Адміністративна відповідальність за порушення митних правил. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. № 24. С. 114–118.

88. Соломенко Г. В. Адміністративно-правові засади боротьби з порушеннями митних правил: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Університет державної фіскальної служби України. Ірпінь, 2017. 20 с.

89. Соломенко Г. В. Адміністративно-правові засади боротьби з порушеннями митних правил: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Університет державної фіскальної служби України. Ірпінь, 2017. 209 с.

90. Сорокун І. М. Адміністративно-правове регулювання забезпечення якості товарів, що ввозяться в Україну: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Х., 2013. 20 с.

91. Статистичний звіт ДМСУ за 2018 рік.

92. Стратегічний план розвитку ДФС України на 2015–2018 роки: наказ ДФС України від 12.02.2015 р. № 80 // Територіальні органи ДФС у Харківській області. Офіційний портал. URL: <http://kh.sfs.gov.ua/dialnist/plani-ta-zviti-roboti/184732.html> (дата звернення: 14.09.2020).

93. Ченцов В. В. Особливості державного управління митними органами в Європейському Союзі: структурно-функціональний аналіз. *Теорія та практика державного управління*. 2015. № 25. 8 с.

94. Ченцов В. В. Досвід модернізації митної служби США та можливості його імплементації в Україні. URL: <http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2009-01/ChentsovStat.pdf> (дата звернення: 01.10.2020).

95. Ченцов В. В., Гармаш Е.В. Этапы институционального развития таможенной системы Украины: на пути к стандартам Европейского Союза. *Таможенный научный журнал ТАМОЖНЯ*. 2015. URL: ccjournals.eu/ojs/index.php/customs/article/download/498/510 (дата звернення: 14.09.2020).

96. Шевченко В. М. Правила переміщення через митний кордон України підакцизних товарів та відповідальність за їх порушення: дис. ... канд юрид. наук: Київський університет ім. Тараса Шевченка 2000. 210 с.